

ACTA DE LA SESSIÓ DEL CLAUSTRE DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA DEL DIA 17 DE FEBRER DE 2026

A la ciutat de València, a les 9 hores i 30 minuts del dia 17 de febrer de 2026, a l'Aula Magna de la Facultat de Medicina i Odontologia, sota la presidència de la Sra. rectora i amb la presència dels claustrals que es relacionen en l'annex I, es reuneix en sessió ordinària el Claustre de la Universitat de València per tractar l'ordre del dia següent:

Punt únic. Exposició per part dels candidats i de la candidata a rector o rectora de la Universitat, Dr. Juan Luis Gandía Cabedo, Dr. Carlos Cecilio Padilla Carmona, Dr. Francisco José Ródenas Rigla i Dra. Ángeles Solanes Corella, dels seus programes i equips (l'ordre d'intervenció se sortejarà en la mateixa sessió del Claustre).

La Sra. rectora obri la sessió i dona les gràcies a totes i a tots per l'assistència a un Claustre tan important com és aquest, per a escoltar i també poder intervenir en les propostes que fan els candidats i la candidata. Informa que la Mesa del Claustre, en la reunió celebrada el 12 de febrer de 2026, va decidir que la moderadora de la sessió siga la professora María Inés Tomás Marco.

A continuació, dona la paraula a la Sra. secretària general.

La Sra. secretària general informa, que amb data de hui, el nombre total de membres del Claustre és de 287. Tenint en compte les vacants i les absències justificades per baixes temporals o permisos oficials comunicats a la Secretaria General pels serveis administratius corresponents, a l'efecte del que preveu l'article 10, punt 4, del Reglament de règim intern del Claustre, l'estimació del quòrum és de 144 claustrals en primera convocatòria i de 95 en segona. Ja s'ha arribat a la xifra esmentada i, per tant, pot començar la sessió.

Seguidament, pren la paraula la Sra. moderadora que informa que, en compliment de l'article 20.5.8è del Reglament Electoral General de la Universitat de Valencia, els candidats i la candidata a rector o rectora disposaran cadascun de 20 minuts, com a màxim, per a la seua primera intervenció i als 15 minuts se'ls avisarà què en queden 5. L'ordre d'intervenció, d'acord amb el sorteig efectuat per la Comissió Electoral previ a l'inici de la sessió serà el següent:

Primer.- Candidat Francisco José Ródenas Rigla.

Segon.- Candidat Carlos Cecilio Padilla Carmona.

Tercer.- Candidat Juan Luis Gandía Cabedo.

Quart.- Candidata Ángeles Solanes Corella.

Després de les intervencions, es farà un recés de 10 minuts.

Una vegada reiniciada la sessió, s'obriran dos torns d'intervencions només per als membres del Claustre.

El primer torn d'intervencions tindrà una durada màxima d'1 hora. Qui vullga intervenir en aquest torn, cal adreçar una petició a la Mesa del Claustre entregant la seua credencial abans què acaben les intervencions dels candidats i de la candidata.

En funció del nombre de peticions de paraula, el temps per a cada intervinent serà de 2 o 3 minuts o menys.

Seguidament, cadascun dels candidats i la candidata disposaran com a màxim de 5 minuts per a contestar als intervinents, en el mateix ordre resultant del sorteig realitzat.

A continuació, es farà un altre recés de 10 minuts.

El segon torn d'intervencions tindrà una durada màxima de 30 minuts. Qui vullga intervenir en aquest torn, cal adreçar una petició a la Mesa del Claustre entregant la seua credencial abans què acabe el primer torn d'intervencions incloent les intervencions dels candidats i de la candidata.

En funció del nombre de peticions de paraula, el temps per a cada intervinent serà de 2 o 3 minuts o menys.

En acabar les intervencions, cadascun dels candidats i la candidata disposaran com a màxim de 10 minuts per a fer la intervenció final, en el mateix ordre resultant del sorteig realitzat.

També informa que les candidatures han acordat que només es permetrà la intervenció d'un membre claustral de cada candidatura en cada torn.

Per tant, té la paraula el candidat Francisco José Ródenas Rigla. El professor Ródenas realitza la intervenció següent:

“Excel·lentíssima senyora rectora de la Universitat de València, companyes i companys claustrals, bon dia a tots i totes.

Permitiu-me unes primeres paraules per a reconèixer l'enorme fortuna que suposa pertànyer a aquesta Universitat i, molt especialment, poder compartir la meua vida laboral amb persones que aporten un enorme prestigi a aquesta institució: com a professionals, com a alumnat o com a personal en formació. Sense cap dubte, el recurs més valuós de la Universitat de València, incomparable amb qualsevol altre, som, sou, el

capital humà. I personalment, em sent molt orgullós de pertànyer a aquest col·lectiu i a aquesta Universitat.

Per això, vull també agrair a les persones que conformen la resta de candidatures la seua indiscutible actitud d'entrega a una tasca altruista i exigent.

Però, què ens fa a nosaltres diferents de la resta de candidatures? Què podem oferir nosaltres que no puguen ja oferir ells i elles?

Ho he deixat entreveure en la meua frase anterior: ells i elles ja no poden oferir res nou, res creïble.

Perquè han tingut l'ocasió de dur-ho a terme durant molts anys i no han sigut capaços de fer-ho. Perquè ja van assumir la responsabilitat que en el seu dia els vam confiar i no han sigut capaços de mantindre-la. Perquè ja van dir que farien el mateix que ara estan dient que faran, i no han sigut capaços de complir amb la seua paraula.

Companyes i companys, aquesta Universitat necessita canvis urgents i rotunds, no necessita continuïsmes, canvis que venen retardant-se any rere any. I apel·le a eixa fortlesa del nostre potencial com a professionals responsables per a dur-los a terme. Apel·le a l'honestedat del compromís del meu equip i al poder de la nostra experiència en gestió amb reptes complits, per a demostrar que nosaltres sí som capaços d'aconseguir eixos canvis inajornables.

El primer pas per a construir eixa universitat és un acte de valentia que ningú no vos ha proposat. Si em doneu la vostra confiança, en els primers cent dies de mandat contractaré una auditoria externa independent, d'una firma de prestigi internacional, per a conèixer les capacitats financeres d'aquesta institució i dissenyar el tan necessari pla d'inversions que les identifique i prioritze en funció de la capacitat de finançament. I l'informe es publicarà sencer, sense retalls ni eufemismes, a la pàgina web de la Universitat.

Perquè la transparència no és un portal web bonic. La transparència és un acte de valentia.

Companyes i companys, tots els candidats parlem de transparència. És una paraula que queda bé en qualsevol programa. La diferència és què es fa amb ella.

La nostra candidatura no sols promet transparència: la practica des del dia un. I ho fa amb mesures concretes que podeu verificar.

Primera mesura: un portal de dades obertes amb datasets processables. No un portal de transparència com els que ja existeixen, on la informació està dispersa en PDF tancats que ningú pot analitzar. Publicarem conjunts de dades brutes i actualitzades sobre activitat acadèmica, resultats d'aprenentatge, indicadors d'investigació, transferència i

fluxos de gestió, en formats que qualsevol grup d'investigació, qualsevol representant sindical o qualsevol ciutadà puga descarregar i auditar per la seua banda.

Segona mesura: la rendició de comptes semestrals davant el Claustre. Cada sis mesos, presentaré davant vosaltres un informe públic amb indicadors clars sobre el grau de compliment dels compromisos electorals i l'execució pressupostària en temps real.

I tercera mesura: el pressupost participatiu vinculant. Reservarem el cinc per cent del pressupost total de la Universitat de València perquè siga la pròpia comunitat qui decidisca el seu destí mitjançant propostes, avaluació tècnica i votació pública. A més, amb la plataforma Participa UV, qualsevol membre de la comunitat podrà proposar millores i ens comprometem a respondre públicament, i també a estudiar el catàleg de les propostes laborals que facen el Comitè d'Empresa o qualsevol altra estructura de la Universitat.

Sé que això és exigent. Precisament per això ho propose. Perquè la vertadera autonomia universitària no es demostra tancant portes, sinó obrint-les de bat a bat.

Voldria parlar-vos ara del repte més gran que afronta la universitat, no sols la Universitat de València, sinó totes les universitats del món: la intel·ligència artificial.

Avui, el nostre alumnat ja utilitza la IA de forma massiva. Ho fa per a preparar treballs, per a estudiar o per a programar. La majoria ho fa sense que la institució li haja proporcionat cap marc de referència, cap informació crítica, cap guia ètica. I mentrestant, les grans corporacions tecnològiques marquen les regles del joc: decideixen què es pot fer amb la IA, com s'entrenen els models i qui controla les dades.

La pregunta és: la Universitat de València serà una consumidora passiva de tecnologia aliena, o serà una creadora sobirana del seu propi model? La nostra resposta és clara: construirem el nostre model.

Com a mesura immediata en els primers cent dies, posarem en marxa un curs obligatori anomenat «Introducció a la IA generativa» per a que tot l'alumnat de nou ingrés tinga accés a aquesta informació. No es tracta de prohibir la IA ni de rendir-se davant d'ella. Es tracta de dominar-la amb criteri i amb valors.

Per al professorat, despleguem el Pla UV-PDI Digital, un programa de formació en tres nivells, des del mòdul bàsic obligatori fins a la creació de materials docents i el lideratge de projectes d'innovació amb IA.

I aprovarem el Marc UV d'Integritat Acadèmica: de forma que cada guia docent especificarà els usos permesos de la IA.

Però formar no és suficient si no es ten la infraestructura necessària. Per això, crearem el Centre UV d'Intel·ligència Artificial, el CUVIA: una unitat tècnica de serveis transversals

que centralitze les capacitats en IA i les pose al servei de la docència, de la investigació, de la gestió i de la societat valenciana.

El CUVIA desplegarà una plataforma d'IA generativa pròpia, que parlarà la nostra llengua. Una plataforma amb garanties de privacitat, sobirania de dades i codi auditable. I albergarà una Oficina de Governança en IA, amb avaluacions d'impacte algorítmic, abans de que qualsevol desplegament pugua afectar a persones. Supervisió humana, sempre. Ciberseguretat, sempre.

I ací arriba el que considere una de les propostes més important de tot el nostre programa. Perquè de què serveix tindre intel·ligència artificial si no la poses al servei de les necessitats reals de la teua gent?

El programa UV-IA Territori articularà la investigació aplicada en IA al voltant de cinc eixos prioritaris per al nostre territori:

Primer: salut i biomedicina.

Segon: gestió ambiental i resiliència territorial.

Tercer: agroalimentació i sostenibilitat.

Quart: patrimoni lingüístic i cultural.

I cinquè: transformació del teixit social i productiu.

Per què? Perquè la universitat pública siga el gran centre públic de requalificació digital del nostre territori.

I un compromís clar sobre les eines tecnològiques internes. El sistema GREC desapareixerà. Utilitzarem les dades del portal de producció científica i les dades de la memòria d'investigació es generaran automàticament, sense que el personal investigador i el PTGAS haja de duplicar informació que la Universitat ja té. És a dir, desburocratització real.

I establirem un principi que hauria de ser obvi però que fins ara no s'ha respectat: no implantarem cap nova eina informàtica sense testar-la prèviament, sense comptar amb els usuaris finals i sense revisar i simplificar els procediments que l'ha de suportar. Prou d'imposar sistemes que compliquen la vida en lloc de facilitar-la.

Companyes i companys, tot el que acabe de dir no val res si la gent que ho ha de fer realitat està esgotada, precaritzada i desconnectada. I ho està. Ho sabem. M'ho heu dit vosaltres.

Als companys i companyes del PDI:

Sé que esteu cansades, desanimades i despegades de la institució.

Per a vosaltres propose el banc d'hores docents. Reconeixem el còmput total de la dedicació impartida al llarg de tota la vostra carrera acadèmica. Si heu superat durant anys la dedicació establida en el POD, podreu obtindre reduccions en la càrrega lectiva. És just i és humà.

I establirem un sistema d'avaluació que valore la dedicació docent de manera comparable a la investigadora.

Però no sols vos tornarem el temps: també vos donarem els recursos. Durant aquest mandat duplicarem els fons propis d'investigació de la Universitat, amb especial èmfasi en el suport al personal investigador jove i en la captació de finançament europeu. I crearem la figura estable de gestors de projectes internacionals, integrats en les facultats, en els instituts d'investigació i en les ERIs. Descentralitzar la gestió i apropar els recursos: aquesta és la nostra aposta per a multiplicar la capacitat d'investigació de la Universitat de València.

Als companys i companyes del PTGAS:

Sou un dels pilars d'aquesta Universitat, i massa sovint sou invisibles.

Per a vosaltres impulsarem una carrera professional estable, amb un passaport digital de competències que certifique la formació contínua i que es tradisca en oportunitats reals de consolidació i ascens. Revisarem els indicadors de càrregues de treball, crearem manuals per a cada lloc i establirem un pla de conciliació real amb flexibilització horària, teletreball i serveis de suport.

A l'estudiantat:

Cap estudiant hauria de deixar la Universitat perquè no pot pagar-se-la. Per això consolidarem un fons de solidaritat de dos milions d'euros anuals destinat a beques d'emergència, amb un procés de resolució simplificat que no supere les quaranta-vuit hores.

Promourem una reforma estatutària per a incrementar la representació de l'alumnat en el Consell de Govern i en aquest Claustre. I flexibilitzarem els itineraris formatius amb microcredencials i aules espill interconnectades entre campus.

I parlem d'igualtat real:

Ací, nosaltres fem un compromís molt clar, com a rector assumiré personalment la responsabilitat en igualtat.

La Universitat de València disposa de plans d'igualtat i d'accessibilitat. El problema no és que no existisquen: el problema és que no s'estan implementant amb la consistència i els recursos que requereixen. Nosaltres aplicarem de forma consistent i dotada de recursos econòmics els plans d'igualtat i d'accessibilitat en els quatre campus.

En els primers cent dies executarem una auditoria integral d'accessibilitat física a tots els campus.

L'Observatori d'Igualtat publicarà trimestralment la bretxa salarial de gènere i els indicadors de representació en el lideratge. Modificarem els barems de promoció per a compensar el gap parental derivat de la maternitat i de les cures: que tindre fills o majors a casa no siga un càstig en la carrera acadèmica.

I per a tota la comunitat: Descentralització

L'equip rectoral no estarà tancat al Rectorat. Establirem un sistema de rotació pels quatre campus amb oficines d'atenció directa sense cita prèvia. I reservaré una franja fixa en la meua agenda que es dirà «Un esmorzar amb el nostre rector»: un espai obert perquè qualsevol persona de la comunitat universitària pugui parlar amb mí directament, mirant-me als ulls, sense filtres.

I activarem una línia ètica de denúncia, segura i externa a l'estructura jeràrquica, amb protecció total per a les persones denunciants i compromís de resolució en trenta dies.

La Universitat de València no és una illa. El seu destí està lligat al seu territori que la sosté. I aquest territori ens necessita més que mai.

Posarem en marxa un protocol d'actuació davant catàstrofes. Mai més el que va passar amb la DANA pot agafar-nos sense estructura, sense protocol o sense resposta científica.

La Universitat ha de ser el cervell crític d'aquesta societat i no una espectadora silenciosa.

Impulsarem per això un projecte UV Oberta, perquè la ciutadania col·labore directament amb la Universitat en el monitoratge ambiental, en estudis de salut o en la detecció de necessitats socials. I mantindrem el nostre compromís ferm amb les víctimes dels conflictes internacionals: Gaza, Ucraïna i tots els pobles que pateixen la vulneració dels drets humans.

Companyes i companys claustrals,

Vos he parlat de transparència, perquè és el fonament. Sense transparència no hi ha confiança, i sense confiança no hi ha universitat pública.

Vos he parlat d'intel·ligència artificial, perquè és el futur. I el futur, o el construïm nosaltres amb sobirania i amb valors, o vindrà de fora, imposat per qui no coneix ni la nostra llengua, ni el nostre territori, ni les nostres necessitats.

I vos he parlat de persones, perquè vosaltres sou la Universitat. Cada professor i professora, cada tècnic i tècnica, cada estudiant i estudianta que es lleva cada matí i ve

al campus amb la voluntat de fer bé la seua feina és la prova que aquesta institució mereix un govern a la seua alçada.

No em presente sol. Em presente amb un equip sòlid, auster, lliure, sense pactes, en el qual cada persona ha sigut elegida per les seues capacitats i per la seua experiència i dedicació demostrada. No hem buscat noms vistosos ni quotes de poder: hem buscat persones amb capacitat de donar a aquesta Universitat els canvis que necessita. Persones que saben gestionar perquè ja ho han fet, amb reptes complits i resultats verificables.

No em presente per a gestionar inèrcies. Em presente per a activar un model d'universitat nou, públic, transparent i humana. Seixanta-dues mesures concretes, un equip compromès, i una convicció, que si em doneu la vostra confiança, no negociaré: que cada euro públic invertit en aquesta Universitat ha de generar un retorn directe en el benestar de la comunitat universitària i en la societat valenciana.

Tenim l'oportunitat de transformar una crisi estructural en una de les millors etapes de la nostra història, aprofitem-la. Amb la ciència oberta, amb les noves tecnologies, amb el talent de tota Universitat i de tota la comunitat universitària. Amb vosaltres. Avancem! Moltes gràcies.”

A continuació, la Sra. moderadora dona la paraula al candidat Carlos Cecilio Padilla Carmona, que fa la intervenció següent:

“Benvolguda rectora magnífica, benvolguda secretària general, companyes i companys de la Mesa del Claustre, benvolguts companys, benvolgudes companyes claustrals, estudiantes i estudiants, membres del personal tècnic, de gestió i d'administració i serveis, personal investigador, personal docent i investigador, candidats, candidata i els vostres equips, persones convidades, totes les persones que segueixen la retransmissió en streaming gràcies al suport de UV Comunicació, benvolgut equip d'Una UV amb Futur: És un honor i un privilegi enorme per a mi estar davant de totes i tots vosaltres presentant-me com a rector d'aquesta Universitat de València.

Permeteu-me que, en les meues primeres paraules reconega la figura de Juan Peset Aleixandre, qui va ocupar el càrrec de rector d'aquesta Universitat entre els anys 1932 i 1934, després d'haver sigut degà d'aquesta facultat de Medicina.

Durant els dos anys que va exercir el mandat de rector, va impulsar canvis orientats a la modernització i la democratització de la universitat, com ara incorporar la representació del professorat eventual i de l'estudiantat als òrgans de govern.

La seua vocació de servei públic i l'exposició del seu compromís democràtic li van passar factura, en una història per tots coneguda: el 24 de maig de 1941 va ser afusellat pel règim franquista, acusat d'auxili a la rebel·lió, en un crim que va marcar la història de la dictadura.

El passat recent de la nostra Universitat està replet d'exemples com els del rector Peset. Així, caldria recordar tants altres, com ara les deu dones estudiantes de medicina empresonades en 1969, i tantes altres detencions i mesures disciplinàries contra l'estudiantat en la dècada següent, en un intent de frenar la contestació democràtica dins de la universitat.

Convé, igualment, atendre a l'exemple de persones com Francisco Tomás y Valiente, Manuel Broseta o Ernest Lluch. Tots tres simbolitzen una generació d'intel·lectuals que defensaren la universitat com a un espai cívic i democràtic, i que ho pagaren amb la seua vida. El seu record, vinculat a la història recent de la Universitat, ens anima a preservar una institució oberta i compromesa amb els drets i les llibertats.

Ja en el present, si reduïm la Universitat a indicadors, perdem el temps per a pensar; quan la convertim en un simple conjunt de serveis, perdem comunitat; i quan la sotmetem a una competició interna permanent, perdem el seu sentit públic.

Governar-la no és només gestionar amb eficàcia, sinó cuidar una institució que pertany a tota la societat, també a aquelles persones que encara dubten si tenen dret a estar aquí.

Per això, governar ha de significar protegir el temps d'ensenyar i d'investigar, simplificar allò que hui ens ofega, defensar l'autonomia intel·lectual davant l'excés de burocràcia i escoltar de veritat el PDI, el PTGAS i l'estudiantat.

Ha de significar entendre la transferència com a compromís amb el territori i la justícia social, reforçar la inclusió, i garantir que totes les veus participen realment en la presa de decisions. Una universitat mira cap a l'excel·lència quan, a més de formar bones i bons professionals, forma ciutadania crítica, capaç d'entendre el món i d'assumir la responsabilitat de transformar-lo.

Aquestes han estat les meues paraules de presentació que em defineixen a mi i a l'equip que m'acompanya. Amb elles, he tractat de mostrar-vos la visió que tenim de la Universitat i que sabem que es compartida per la gran majoria dels qui esteu hui aquí.

Arribat aquest moment, vaig a presentar-vos l'equip i el programa de la candidatura.

Aquest no és un viatge que pretenga fer tot sol, mai ho ha sigut. Des del primer moment, he comptat amb un grup de col·laboradors i col·laboradores amb qui, fa aproximadament un any, vam iniciar un procés d'escolta activa i de diàleg en centres, serveis, sindicats i altres espais.

D'aquesta forma, des dels seus inicis, ja hem marcat un canvi, un abans i després, doncs no vaig buscar —com sempre s'ha fet— aliances, sinó conèixer aquesta Universitat, els seus reptes i problemes reals i en aquest camí han anat sumant-se aquelles companyes i companys amb una mateixa voluntat de servei públic.

La nostra candidatura no s'ha dissenyat amb estratègies, o amb l'afany de trobar fidelitats: l'hem construïda per a gestionar i per a transformar.

L'hem preparada des d'un diagnòstic realitzat en aquestes reunions, incorporant a les persones que tenen la capacitat i la voluntat per a fer-ho. Així naix l'equip que m'acompanya. Un equip format per grans professionals i, sobretot, per excel·lents persones.

És un projecte col·lectiu de servei: persones que volem ajudar a persones. Professorat de diferents àmbits, unit per una mateixa idea de la universitat com a servei públic essencial per garantir el dret a l'educació, la igualtat d'oportunitats i el progrés democràtic de la societat.

L'equip està format per professorat dels quatre campus, amb experiència en gestió i amb un profund coneixement de la institució.

La seua estructura i composició ja s'han presentat en el programa i davant la Comissió Electoral, i al web podeu consultar una breu ressenya de cada integrant.

La Secretaria General, amb competències en igualtat, diversitat i relacions institucionals, la portarà la professora Anabel Forte.

Sergi Doménech assumirà Professorat i Ordenació Acadèmica.

Javier Gracia liderarà els Estudis de Grau i el Multilingüisme, i Enrique Lanuza impulsarà el Postgrau i la Qualitat, una aposta clara pels màsters i el doctorat.

Juan Francisco Sánchez estarà al capdavant d'Investigació, Innovació i Transferència.

Ivan Chulvi coordinarà Estudiantat, Vida Universitària i Sostenibilitat.

Completen l'equip diversos vicerectorats transversals, clau per al nostre model d'universitat:

Davinia Palomares dirigirà Ocupació, Emprenedoria i Formació Contínua, connectant talent i oportunitats.

Paula Jardón estarà al capdavant de Cultura, Comunicació i Societat, obrint la Universitat al seu entorn.

Ana Rosa Calero impulsarà la Internacionalització i la Cooperació.

I Fran Grimaldo liderarà la Simplificació Administrativa i Benestar Digital, una aposta decidida per fer-nos a tots la vida més fàcil.

Juntes i junts conformem un equip sòlid i compromès, que fa molt de temps que treballa individualment per situar la Universitat en el millor lloc possible, sempre des del bé comú i sense egos.

Us propose que demaneu referències sobre cada persona de l'equip als vostres companys i companyes del PDI, del PTGAS, de l'estudiantat que han treballat amb elles i ells: segur que coincidiran en dir que no només compleixen la seua feina, sinó que ho donen tot per la Universitat.

A banda, les i els integrants d'aquest equip varem signar un codi deontològic –disponible també a la nostra web-- en el que ens comprometem a dur endavant amb responsabilitat els càrrecs de gestió, buscant sempre el servei públic i no el benefici individual.

Em correspon també presentar-me, com a persona que encapçala aquest equip.

La meua trajectòria de gestió a la Universitat s'inicia en 2009, ara fa 17 anys, com a secretari del Departament de Filologia Clàssica, poc després com a secretari de la Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació i, després de 2012 a 2018 com a degà d'aquesta facultat en dos mandats consecutius.

En aquest període varem fer front a importants reptes: com ara una reforma integral de l'edifici, que va durar 3 anys, o les primeres reacreditacions dels 8 Graus i 6 Màsters oficials que aleshores tenia la facultat.

També vaig ocupar responsabilitats en diversos òrgans universitaris: membre del Consell de Govern, de la Comissió de Política Lingüística, entre d'altres, i vaig participar en la redacció del Pla d'Increment de la Docència en Valencià i en el Reglament d'Usos Lingüístics de la Universitat.

De tots els resultats del meu treball em permetreu que destaque dos, que afectaren molt positivament al conjunt de la comunitat universitària i que es van produir en els anys 2012 i 2013, quan l'Estat Espanyol vivia el pitjor moment de la crisi econòmica.

El primer va ser proposar l'increment de la borsa de beques pròpies per a l'estudiantat en risc d'exclusió en 600.000€, trets dels beneficis del Centre d'Idiomes. No era moment de fer caixa; la prioritat era el nostre alumnat.

La vicerectora Isabel Vázquez i la rectora, ací presents, recordaran aquesta mesura que fou aprovada pel Consell de Govern i que va suposar quadruplicar el fons destinat a beques pròpies, en el moment que les famílies valencianes més ho necessitaven.

El segon resultat que vull destacar fou quan, en febrer de 2013, vaig presentar al rector Esteban Morcillo i el seu equip econòmic un Pla Estratègic de Sanejament Financer amb

una proposta de bases per a negociar amb la Generalitat Valenciana el deute històric amb les cinc universitats públiques.

Va ser un pas important de l'acord que, en desembre de 2014, signàvem amb la Generalitat i que representà inicialment que aquesta assumira 104 milions d'euros del deute de la nostra Universitat i el compromís de noves futures inversions de més de 130 milions. La notícia la teniu en elmundo.es de 30 desembre 2014.

A aquest període com a degà li segueix, des d'abril de 2018, l'encàrrec de ser vicerector d'Internacionalització i Cooperació. En 2022, en el segon mandat de l'actual rectora Mavi Mestre, assolisc les competències en Multilingüisme. Com a vicerector, en 2018 comence a col·laborar amb la CRUE en el Comitè Executiu de la Sectorial d'Internacionalització, de la qual vaig ser secretari executiu dels anys 2021 a 2025; passe a formar part dels Patronats del Parc Científic i de la Fundació General; m'incorpore a la Comissió Permanent de la Xarxa Vives, passe a presidir la Comissió de Política Lingüística i, poc després, el Consell d'Administració del Centre d'Idiomes.

Per últim, però no menys important, voldria posar en relleu el meu paper en la creació i la consolidació de l'Aliança d'Universitats Europees FORTHEM, Aliança que reunia aleshores set universitats amb suport de la Comissió Europea. En forme part del Consell de Direcció des del primer dia, des de 2019 i el vaig presidir els anys 2022 i 2023, després de l'ampliació del consorci amb dues noves universitats. Representants de totes les universitats de l'Aliança FORTHEM ens han enviat cartes d'aval que podeu trobar en la web de la nostra candidatura.

És evident, amb tot el que vos he exposat, que els anys de gestió i els resultats serveixen per demostrar la meua preparació. No es tracta d'acumular càrrecs de gestió: es tracta d'assumir responsabilitats i compromisos, cada volta majors, amb la nostra Universitat.

Una gestió acompanyada de resultats. Per tant, no faig promeses impossibles ni pronuncie paraules buides.

Tinc l'experiència i la solvència demostrades que es requereixen per a ser el pròxim rector de la Universitat de València.

Quant al programa que presentem el més destacat es que naix del diàleg i de l'experiència compartida. Per això, no és un document tancat ni imposat: és una proposta construïda entre moltes veus, pensada per a servir a tota la comunitat universitària, sense deixar ningú arrere.

És un marc d'acció obert i viu, orientat a la millora contínua i al bé comú. Les mesures que presenta són el resultat d'aquest procés participatiu i es plantegen com a punt de partença d'una governança col·laborativa, basada en la corresponsabilitat, la transparència i la confiança.

El programa es basa en principis fonamentals i innegociables: la defensa d'una educació pública i de qualitat; la cura de les persones, atenent la igualtat, la diversitat i la inclusió; la governança corresponsable, participativa i transparent; la sostenibilitat i la gestió eficient dels recursos; la defensa de la llengua pròpia i del patrimoni cultural de la societat valenciana; la multidisciplinarietat com a resposta als reptes complexos; i l'obertura a un món cada vegada més global i interconnectat.

Aquests principis estan articulats en cinc eixos. Són 239 propostes, que es poden consultar en el nostre web. No les poden ressenyar totes, però sí podem citar-ne algunes que considerem interessants:

En primer lloc, el benestar i la simplificació administrativa.

Garantirem el dret a una administració més àgil i humana amb un equip interdisciplinari que, des de juny de l'any passat, ja està analitzant bones pràctiques d'altres universitats i institucions.

Impulsarem un Protocol d'assetjament laboral i altres violències que complete la normativa ja existent, i desenvoluparem un estudi de cohort sobre salut integral amb especialistes de diferents àmbits. A més, reforçarem l'atenció amb punts mèdics, psicològics i punts violeta als quatre campus.

Pel que fa al PDI, revisarem el Reglament de Dedicació Docent i el de càrrecs acadèmics per reconèixer realment la qualitat docent, la investigació, la innovació, la transferència i la gestió, tenint en compte també l'edat i les circumstàncies personals.

Per al PTGAS, millorarem les seues condicions laborals amb una carrera professional planificada i transparent i reforçarem la seua participació efectiva en els òrgans de govern.

I per a l'estudiantat, posarem en marxa una Oficina d'Habitatge amb seu física a l'Espai Vives i atenció en línia, i impulsarem millores concretes en el transport, entre altres mesures, com ara l'adaptació curricular.

Modificarem el Reglament d'assignació d'espais perquè el rector no siga qui decidisca unilateralment on va o quan es construeix una nova facultat o nous espais.

Ampliarem la Comissió Econòmica, que passarà a ser també Comissió d'Infraestructures, amb el compromís de presentar un Pla Director per campus durant el primer any. Consolidarem un Portal de Transparència de fàcil accés amb les agendes i retribucions de tot el Consell de Direcció.

Ara, per últim, acabe ja, unes mesures que no hem posat en la pàgina web, volíem presentar-les hui ací al Claustre: anem a reduir un 30% el pressupost de protocol, sobre la base dels últims 4 anys, i anem a renunciar al 5% del complement pels càrrec acadèmic

del rector, la secretària general i els vicerectors i vicerectores. Aquestes dues mesures permetran incrementar els recursos per a contractes predoctorals i per a beques refugi.

Ampliarem la participació del PTGAS, la representació sindical i de l'estudiantat en tots els òrgans de govern.

Implantarem el vot electrònic en tots els òrgans de govern i en la pròxima elecció a rector o rectora, per garantir que tota la comunitat universitària puga votar, incloses les més de 2000 persones que estan en aquests moments en programes de mobilitat, estudiants, PDI i PTGAS, que no podran vindre a votar al seu nou rector.

Revisarem els desequilibris en la ponderació del vot i, a més dels informes preceptius, sotmetrem la nostra gestió a una avaluació al tercer any i a processos de consulta abans d'acabar el quart any, que podran ser vinculants. Per tant, vosaltres tindreu la paraula a partir del tercer o quart any, en una mena d'adaptació a aquest nou model.

Moltes gràcies.”

Seguidament, la Sra. moderadora dona la paraula al candidat Juan Luis Gandía Cabedo, que realitza la seua intervenció següent:

“Rectora Magnífica de la Universitat de València, presidenta de la Comissió Electoral, membres de la Mesa del Claustre, síndica de Greuges, candidata i candidats, companyes i companys claustrals, persones que assistiu com a convidades, i les i els que esteu seguint aquest acte en streaming, bon dia a totes i tots.

Hui tinc l'oportunitat de presentar el programa i la candidatura a rector i de debatre amb vosaltres el que proposem per als propers sis anys.

Però hui no parlem només de programes, presentem el model de cicle institucional que volem obrir.

El programa que hem elaborat és la conseqüència d'un intens procés d'escolta en el que han participat persones de tots els estaments. Vaja per davant el nostre profund agraïment.

Em presente a rector perquè crec, amb convicció i responsabilitat, que la Universitat de València es troba en un moment realment decisiu en què ja no és suficient limitar-se a gestionar el que existeix, ni és possible ajornar els canvis que totes i tots sabem que són necessaris.

Per això vull constatar que aquest projecte naix de la il·lusió de moltes persones que m'acompanyen, des d'una voluntat de servei públic i no des d'una ambició personal .

Les persones que conformem la candidatura som un equip plural i amb experiència, que ofereix rigor, creativitat i capacitat de treball, i convençuts de que la Universitat de València mereix un projecte compartit i necessita un canvi profund en la manera de funcionar i de ser governada.

Perquè hi ha cansament i una desafecció creixent que travessa tota la comunitat universitària, perquè falten diagnòstics compartits i una planificació clara que permeta afrontar els reptes amb criteri i amb perspectiva de futur, i perquè necessitem una governança que informe i explique, que escolte i coordine, i que prenga decisions pensant en l'interès general.

Per a construir un veritable projecte d'universitat, és imprescindible partir d'uns principis irrenunciables. Aquest decàleg expressa el nostre compromís, la nostra identitat i els valors que han guiat al grup de treball i a la nostra candidatura.

El nostre programa està concebut per a sis anys de govern, però des l'anàlisi realitzat i el diàleg mantingut amb la comunitat universitària, determinades mesures han d'abordar-se durant el primer any de mandat.

Cal elaborar amb urgència un pla director que diagnostique i acorde les necessitats transversals de la institució i enfortisca les seues estructures.

És imprescindible dur a terme un estudi sistemàtic dels processos acadèmics i administratius, millorant la nostra eficiència i eficàcia, i on l'administració estiga al servei de les persones.

Hem d'adaptar l'oferta acadèmica a l'evolució del coneixement i de la societat, situant l'estudiantat en el centre del procés educatiu.

L'elevada edat mitjana del professorat exigeix reforçar el programa propi d'ajudes i facilitar la captació de talent consolidat.

És necessari actualitzar l'estudi de les càrregues de treball i adequar la RLT del PTGAS.

Així mateix, és imprescindible impulsar un pla d'inversions en infraestructures i sotmetre'l a la aprovació del Consell de Govern.

La governança ha de començar pel propi Consell de Direcció. Per això, el nostre compromís és funcionar com a equip cohesionat, coordinat i basat en l'escolta, la confiança i el diàleg. Un equip accessible a la comunitat universitària i a les seues preocupacions, necessitats i idees.

Aprovarem un Codi de Bones Pràctiques que establisca els principis i procediments del bon govern, garantint transparència, integritat, eficàcia i responsabilitat pública.

El nostre programa s'estructura en cinc esferes concèntriques que representen a la Universitat i que s'interrelacionen i es reforcen mútuament.

En la primera esfera, s'identifiquen les tres missions de la Universitat.

En relació amb la generació de coneixement, i pel que es refereix als recursos financers, la nostra Universitat dedica un 13,3% del seu pressupost a finançar activitats d'investigació. Ara bé, el 62,4% d'eixe import l'obté el nostre personal investigador acudint a convocatòries competitives.

Per això, i en un context pressupostari restrictiu, hem d'apostar per millorar la nostra competitivitat en convocatòries de captació de recursos externs, especialment en l'àmbit internacional, revisant i optimitzant els nostres mecanismes de cofinançament i reforçant les estructures per a gestionar els projectes.

També millorarem el programa propi d'investigació per donar suport a grups i estructures amb potencial de creixement, al personal investigador en formació, i a la atracció de personal investigador d'excel·lència.

Simplificarem els procediments administratius, per tal de reduir el temps necessari per a la incorporació del personal investigador i tècnic al seu lloc de treball.

Reforçarem les infraestructures necessàries per a la investigació, impulsant i redefinint, si escau, les que tenen un caràcter transversal o singular.

Impulsarem mecanismes específics per a promocionar una investigació ètica i basada en la integritat científica, i definirem una política de comunicació i divulgació efectiva.

Respecte a la transmissió de coneixement, podem destacar positivament que les nostres taxes d'abandonament són inferiors a les d'altres universitats equiparables, però la taxa d'inserció laboral necessita d'un impuls.

Per això, proposem una revisió i un reforç del model de pràctiques impulsant la col·laboració amb l'àmbit empresarial, l'economia social i les administracions públiques, per a millorar l'ocupabilitat del nostre estudiantat.

Elaborarem un pla director per a l'orientació estratègica de graus, dobles titulacions i postgraus, dissenyant accions concretes per a interconnectar graus i màsters i promourem l'ampliació de l'oferta de titulacions internacionals.

Millorarem també l'organització dels processos acadèmics i impulsarem polítiques de comunicació, d'orientació i d'acompanyament a l'estudiantat.

Revisarem l'oferta de microcredencials, en col·laboració amb el teixit productiu i social, perquè done resposta a les necessitats de formació i especialització professional, orientant-la especialment als grups més vulnerables.

Establirem procediments per a l'adaptació ràpida i sistemàtica de la docència en situacions de suspensió de la presencialitat.

Des del lideratge institucional, establirem un marc responsable, ètic i coherent en l'ús de la intel·ligència artificial.

Les dades de transferència del coneixement mostren que la nostra Universitat presenta un marge de millora en la captació d'ingressos, especialment si es compara amb universitats semblants en dimensió i rellevància científica.

Per tal de revertir aquesta situació, reforçarem la transferència amb una estructura sòlida i estable de recursos econòmics, humans i organitzatius, impulsant el contacte amb el teixit productiu i la formació i l'acompanyament al personal investigador sobre aspectes jurídics i econòmics.

Reforçarem la presència del Parc Científic als quatre campus, dotant-lo d'estructures de suport a empreses científic-tecnològiques i unitats d'innovació empresarial, i impulsarem el paper dels agents de transferència i del personal tècnic de suport.

Reforçarem la difusió i la valorització de la innovació, la transferència i l'emprenedoria, i impulsarem un segell d'impacte social que reconega acadèmicament i professionalment la transferència, destacant el potencial de les clíniques, laboratoris i centres singulars de la Universitat.

La segona esfera inclou a les persones que conformem la comunitat universitària.

L'estudiantat dona sentit a l'existència de la Universitat. Per això és important evidenciar que la seua experiència universitària i la seua trajectòria acadèmica es veuen afectades per les seues dinàmiques laborals, pels costos d'habitatge i per una manera de dirigir la institució que massa sovint no ha sabut escoltar-los ni donar respostes amb agilitat a les seues necessitats reals.

Crearem un Observatori de l'estudiantat que permeta prendre decisions amb evidències.

Revisarem i millorarem les condicions d'habitatge, mitjançant convenis amb residències privades i un programa d'ajudes de recursos propis des d'una perspectiva d'equitat i igualtat d'oportunitats.

Defensarem activament, davant de la Generalitat, una política més justa de preus públics i d'ajudes a l'habitatge i al desplaçament.

Reforçarem el programa Entreiguals, especialment en doctorat, i estendrem a tots els graus el programa Baula.

Revisarem els serveis d'assessorament psicològic i jurídic i incorporarem una assessoria social.

Habilitarem espais de convivència social en els quatre campus i dinamitzarem l'Espai Vives perquè l'estudiantat en siga el veritable protagonista.

Enfortirem l'associacionisme estudiantil i el suport a les seues activitats, reforçant també el personal d'assessorament i atenció en matèria de dinamització.

La qualificació acadèmica del nostre Personal Docent i Investigador està fora de dubte i la seua implicació institucional també, però, com es pot veure, la nostra plantilla presenta un desequilibri generacional que implica un problema de relleu, ja que més de 625 persones amb vinculació permanent es jubilaran al llarg dels propers set anys.

Per això reforçarem el programa propi de contractes predoctorals i impulsarem la seua transformació en places de professorat ajudant doctor, a més de facilitar l'atracció de personal investigador ja consolidat.

Realitzarem un estudi per a revisar la dedicació global del professorat a les tasques acadèmiques per tal que tots els aspectes docents siguen valorats i reconeguts.

Impulsarem el desenvolupament de la carrera professional del personal investigador en formació, del personal que està precaritzat i la del personal tècnic de suport a la investigació, prioritzant l'especialització i minimitzant la seua temporalitat.

Redissenyarem processos i procediments de gestió amb la participació del PDI i del PTGAS en el desenvolupament de les aplicacions, per tal d'eliminar les ineficiències que patim.

El personal tècnic, de gestió i d'administració i serveis és un actor clau per al funcionament eficient i eficaç de la institució universitària.

No obstant, més del 40% de plantilla del PTGAS no és permanent.

Per això, actualitzarem la RLT amb places estructurals que minimitzen la necessitat de creació de programes o d'excessos de treball amb personal interí.

Som conscients dels desequilibris actuals en les dotacions estructurals d'unitats, serveis, centres i departaments, i actualitzarem el diagnòstic i estudi de càrregues de treball i ens comprometem a la seua revisió periòdica.

Impulsarem una carrera professional basada en un sistema d'avaluació transparent i objectivable que permeta articular itineraris motivadors de progressió, promoció i especialització, i que reconega i incentive el rendiment i l'experiència en el lloc de treball.

Definirem perfils tècnics ajustats a noves necessitats i desenvoluparem un pla d'aprenentatge corporatiu i d'actualització professional al lloc de treball.

Posarem en marxa un pla de transformació digital, amb la participació i implicació directa del PTGAS.

I caminarem cap a la implantació de la jornada de 35 hores per a les persones amb dedicació exclusiva, en la línia d'altres universitats públiques valencianes i d'altres administracions públiques.

Per últim, cal tenir en compte la nostra Universitat és singular des del punt de vista patrimonial i que som una Universitat amb diferents campus que, lluny de ser una debilitat, demostra l'arrelament al territori i la diversitat com a valors positius.

Per això considerem prioritària una articulació entre els campus a través d'activitats esportives, culturals i de divulgació científica i la prestació dels serveis.

La tercera esfera incorpora les polítiques que volem desenvolupar, i no són paraules buides u ornamentals.

Són polítiques estructurals que defineixen quin tipus d'universitat volem ser i com ens relacionem amb la societat i amb el territori.

Com es veu, tenim marge per a, d'una forma ordenada i valorant l'impacte en els centres, incrementar el percentatge d'estudiantat internacional que es matricula per a cursar un grau a la nostra Universitat.

Per això reforçarem i ampliarem els programes conjunts i les dobles titulacions internacionals amb universitats de prestigi.

Pel que fa a la resta de polítiques, impulsarem el caràcter transversal de les polítiques d'igualtat i diversitat, amb el desplegament i millora dels plans vigents i el suport a les comissions d'igualtat dels campus i a les iniciatives i projectes que es generen.

Establirem línies prioritàries en la inclusió de les persones amb discapacitat i necessitats específiques de suport educatiu, reforçant la dotació dels recursos necessaris per a la prestació d'aquest servei.

Elaborarem un Pla director per al Servei d'Esports.

Impulsarem el desplegament de mesures del Pla de mobilitat i del Pla de sostenibilitat vigents i dissenyarem plans que incorporen una estratègia de mitigació i adaptació al canvi climàtic.

Desenvoluparem un pla de menús i hàbits saludables en tots els campus.

Impulsarem la formació al llarg de la vida, diversificant les activitats i implicant al personal en actiu i a les persones voluntàries jubilades.

Promocionarem el multilingüisme i l'ús de la llengua pròpia de la nostra Universitat.

Redissenyarem el calendari dels procediments i processos de qualitat per a fer-los més senzills, reduint la carrega de treball per al PDI i el PTGAS i avançant cap a l'obtenció de l'acreditació institucional.

Impulsarem polítiques dirigides a l'avaluació de riscos i la promoció de la salut laboral.

La quarta esfera són els recursos.

Des de l'experiència entre 2014 i 2019 com a vicerector amb competències en Economia, Infraestructures i Tecnologies de la Informació, vull compartir amb el Claustre una reflexió clara i responsable sobre la realitat pressupostària de la nostra Universitat.

El pressupost de 2026, de quasi 513 milions d'euros, mostra una estructura d'ingressos molt condicionada i amb un marge d'autonomia financera limitat, ja que 3 de cada 4 euros son transferències directes de la Generalitat.

Aquesta realitat no és conjuntural, sinó estructural, i condiona el marc real de qualsevol proposta de govern.

Pel que fa a la despesa, quasi 9 de cada 10 euros es destinen a personal i al funcionament ordinari. Açò garanteix estabilitat, però deixa molt poc espai per a noves iniciatives si no hi ha una planificació rigorosa, una prioritització clara i una gestió responsable.

En aquest context, fer llargues llistes de mesures, promeses i compromisos sense un suport pressupostari realista no només genera expectatives difícils de complir, sinó que pot acabar provocant frustració i desconfiança.

Governar no és anunciar; és prioritzar.

En relació amb les infraestructures, més del 70% de la superfície construïda en la nostra Universitat és del segle passat, pel que prioritzarem l'elaboració i aprovació d'un Pla integral de millora de les instal·lacions existents.

També sotmetrem a l'aprovació del Consell de Govern, un Pla d'inversions en infraestructures i equipaments, tenint en compte les adjudicacions fetes i les noves demandes.

I defendrem amb fermesa davant la Generalitat que, per fi, tingam un finançament suficient i just per atendre les necessitats ordinàries i estratègiques de la nostra universitat.

Implantarem una gestió eficient dels recursos financers i millorarem la integració entre sistemes de gestió econòmica.

I serà prioritària l'elaboració d'un pla estratègic de transformació digital que promoga la sobirania digital, la seguretat i la protecció de dades.

La cinquena esfera és la governança.

El canvi real només és possible si les decisions es prenen amb transparència, comunicació clara, coordinació efectiva entre àrees, participació real de la comunitat universitària i rendició de comptes.

Per això redissenyarem l'estructura i els continguts de la web de la nostra Universitat incorporant, entre altres informacions, els organigrames, cartes de serveis, memòries i acords dels òrgans estatutaris.

Definirem una política institucional de comunicació, que tinga en compte l'estructura organitzativa de la Universitat i potencie la nostra presència pública.

També ens comprometem a rendir comptes del nostre programa any darrere any.

I per acabar, em referiré a un dels principis irrenunciabls de la nostra candidatura: la defensa de la universitat pública.

Hem de posar el coneixement al servei dels principals reptes que com a societat hem d'enfrontar, contribuint a orientar el rumb en un temps de riscos inèdits i d'incerteses.

La Universitat de València necessita un projecte sòlid, creïble i compartit, basat en el rigor, la transparència, el consens i la responsabilitat institucional.

Un projecte que assumisca els límits reals, però que també tinga ambició transformadora.

És el moment de substituir l'electoralisme per la responsabilitat i les promeses buides per compromisos que es puguen complir.

Aquesta candidatura és un projecte col·lectiu i aspirem a que siga també el vostre, perquè, amb vosaltres es pot canviar.

Moltes gràcies per la vostra atenció i quede a la vostra disposició per a les preguntes que considereu”.

I per últim, la Sra. moderadora dona la paraula a la candidata Ángeles Solanes Corella, que fa la intervenció següent:

“Senyora presidenta i membres de la Mesa del Claustre, companyes i companys claustrals, comunitat universitària que ens segueix en la retransmissió d'aquest Claustre, bon dia.

Al programa que presentem, quan diguem que volem situar a les persones al centre de la Universitat, el que proposem es prioritzar les històries de cadascun i cadascuna dels milers de persones que, cada dia, fem Universitat.

Eixe és el lema de la nostra candidatura: Fent més Universitat.

Perquè la fem entre totes i tots. La fem persones.

Un govern universitari ha de tindre present a les persones i les seues històries, i donar-los suport per fer compatible viure i desenvolupar-se plenament, dins i fora de la Universitat.

Vos promet que ho farem així.

Perquè sempre tinc present el que suposa arribar a la Universitat, i el que implica treballar a aquesta institució, que és el resultat de l'esforç acumulat per desenes de milers de persones al llarg dels segles.

Sé que, moltes vegades, sense beca, no es pot estudiar.

Soc la primera universitària de la meua família, filla d'un llaurador i d'una mestressa de casa, com la majoria de dones de la seua època. Els meus pares lluitaren per un futur millor per a la seua filla. I jo avui lluite perquè les dones en igualtat avancem i que totes i tots tingam futur.

Vaig estudiar amb una beca, vaig viure a una residència i després vaig compartir pis.

I també vaig anar i tornar en tren, cada dia, al meu poble quan ja era molt complicat viure a València.

Vaig patir per si arribava tard a un examen i sentir la impotència de quedar-me tirada al transport públic.

D'això fa anys, quan jo estudiava a la Universitat de València. Però com veieu, les coses no han canviat tant: els problemes els continua patint qui menys té.

Jo vaig fer el doctorat amb una beca FPI.

Vaig patir també la restricció de places. I pensar que no hi hauria lloc per als i les becaries.

Quan em vaig acreditar a càtedra, amb taxa de reposició 0 en aquell temps, vaig tindre que esperar cinc anys per a promocionar.

Com a IP de projectes de recerca conec molt bé la dificultat de contractar equips i persones, i l'excés de burocràcia en la presentació i justificació de projectes.

Sé el que és enfrontar-se als reptes de gestió com a directora de departament, com a vicedegana i com a vicerectora.

I compartisc les dificultats, la paciència, la renúncia, les frustracions i l'ansietat que dia a dia genera tot això i que ens afecta a l'entorn laboral i també a la salut.

Darrere de cada estudiant que patix per pagar el lloguer, que puja al tren de matinada, de cada investigadora que espera una convocatòria, darrere de cada professor i professora o de cada membre del personal tècnic, de gestió i d'administració i serveis (PTGAS) que confia en l'estabilització i promoció justes, hi ha històries.

Compartim també la mateixa força que m'ha portat avui davant vosaltres: la confiança en una universitat pública que ens garanteix avançar, en igualtat, a totes i tots. La universitat pública és l'única que assegura la justícia social.

Em presente davant vosaltres amb eixa profunda convicció: que històries com la que us he contat les vivim cada dia, són les nostres, les vostres històries, les que he conegut als més de 30 anys que treballo a la Universitat de València, i que he escoltat al llarg d'aquests mesos visitants els centres i els serveis.

Empatitze amb vosaltres, i tinc la ferma convicció de que, amb el compromís col·lectiu, podem fer més universitat, i podem millorar el nostre dia a dia.

Perquè la Universitat continua essent un motor de progrés social.

Per això el meu compromís és incrementar les ajudes als estudiants i a les estudiantes: per residència i menjador, entre d'altres. Estabilitat, promoció i reconeixement de tot el personal, i una digitalització útil amb una gestió transparent i respectuosa.

La nostra candidatura és l'única que presenta un vicerectorat específic de Salut i Benestar de la Comunitat Universitària i un altres d'Igualtat i Polítiques Inclusives.

Vos propose que continuem apostant per eixa universitat que creu en les persones.

Persones que han lluitat al llarg del temps per aconseguir llibertat acadèmica, igualtat i justícia social, valors de la nostra Universitat que defensem, com la responsabilitat que tenim com a universitat pública quan gestionem el bé comú.

Per això hem de ser responsables ambiental, social i econòmicament. La sostenibilitat com un principi irrenunciable i també com un deure.

I el benestar de les persones com a condició inexcusable de qualitat universitària.

Com he dit, al llarg dels darrers mesos hem recorregut la Universitat, hem parlat, hem escoltat a moltes persones, hem fet grups de treball, hem atès a moltes propostes i idees... i tot això és el programa que presentem.

5 àrees de transformació, 22 eixos estratègics, 87 objectius específics, 217 compromisos i 1146 mesures reals.

Al llarg dels propers minuts tractaré de resumir, molt breument, eixe programa que no és el meu, no és el nostre: és el vostre, el que vosaltres ens heu demanat.

Perquè l'hem fet amb vosaltres, perquè nosaltres volem seguir fent més Universitat amb totes i tots.

Per això el nostre lema és: fent més Universitat.

Si hi ha una demanda transversal que he escoltat al llarg de tot aquest temps és que no tenim temps per a allò que és realment essencial, per conciliar vida i treball, per conciliar estudis i vida.

Això és el present: el que és immediat.

La resposta a aquests reptes ha de ser també immediata: abans he comentat noves beques per als estudiants i les estudiantes, xarxes de residències, estabilització i promoció prioritària del personal i revisió de la càrrega de treball i gestió adequada de la rotació de personal.

Entenem la situació, la vivim també cada dia.

Per això, aplicarem mesures per a la retenció del talent, per no perdre allò que s'ha après i desenvolupat a un lloc de treball.

I que quan un arribe a un treball a la Universitat ho faça amb la formació adient.

En el programa que hem presentat totes aquestes demandes són possibles: és possible aplicar-les. No són propostes sense concreció. No és un canvi sense tindre una realitat al costat per a concretar-la.

Per això nosaltres parlem de renovació i transformació responsable: sabem que és possible.

Entre totes i tots.

Totes eixes mesures, compromisos i objectius, no es poden fer sense la participació de totes i tots vosaltres, de la comunitat universitària.

Aquest procés no suposa escollir una persona, per suposat no suposa escollir a un equip, suposa triar el model d'universitat que volem.

És un temps de debat col·lectiu, un temps de reflexió del futur que volem.

Vos propose que renovem maneres de treballar i de governar: participació més enllà de les actuals estructures de govern, governança democràtica no com a concepte buit, sinó com a participació real en la presa de decisions, entre d'altres a través de canals digitals directes i aplicar, per primera vegada en la nostra història, pressupostos participatius.

Totes i tots hem de poder participar d'una manera més directa en la presa de decisions, això és una governança democràtica i participació real.

Persones que decideixen.

I que tenen temps de pensar en el seu futur i en la qualitat de vida als campus.

Per això hem de reduir les càrregues de treball.

Primer que res, aplicant tecnologia. I això no és substituir persones: és alliberar temps per fer allò que realment importa, allò realment essencial.

També des de la simplificació administrativa.

Però pensada entre totes i tots, des de les necessitats reals, no des de despatxos que desconeixen la realitat dels tràmits.

Hem de fer que treballar a la Universitat de València siga treballar a gust, i que totes i tots ens sentim profundament orgullosos i orgulloses d'aquesta Universitat.

Una Universitat que és global: docència, investigació, transferència de coneixement, innovació, empenedoria, divulgació de la ciència, cultura i esports.

Una Universitat que és històrica, però que té un gran present, amb una destacada posició als rànquings resultat del treball que fem cada dia, amb uns magnífics resultats de rendiment acadèmic que presenten les i els nostres estudiants, i una posició de lideratge en esports que ens situa com els primers d'Espanya, com ho som també a moltes àrees de coneixement.

Jo em sent molt orgullosa de la Universitat de València. No la canviaria per cap altra. No vull que canvien els seus valors, que totes i tots compartim. No vull que canvien els seus resultats, que com hem vist són excel·lents. I els hem fet entre totes i tots.

El que vull és que millorem. Que anem a més. Que fem més Universitat encara. Per això parle de renovació i transformació responsable.

Responsable amb la nostra història i amb tot el que hem fet, però amb ambició de superar-nos cada dia.

Parlem de renovació i transformació responsable perquè parlem de futur. Futur són estudis d'excel·lència amb programes rigorosos i internacionals. Investigació competitiva amb un finançament basal. Futur és una transferència innovadora, amb col·laboració directa amb les empreses i les startups i futur és també obertura e internacionalització.

En l'àmbit de la investigació i la transferència, apostem per un model únic de finançament basal transparent i amb especificitats per àrees, reconeguent la molta diversitat de la nostra Universitat de València i de la seua investigació.

Elevarem el pressupost de recerca fins el 10% del pressupost propi de la Universitat.

Proposarem assessorament per a la creació d'empreses i, el que crec que és fonamental ja, agilitzar els contractes de transferència i innovació basats en l'article 60. Ahí ja no podem esperar més.

I apostem per projectes demostratius al territori que posen en evidència de l'impacte social i les aliances entre la Universitat i els teixits productius, així com la col·laboració amb les empreses i el tercer sector.

Perquè hem d'actuar localment amb una visió global.

Vos proposem una visió global en internacionalització i cooperació, impulsant programes de doble titulació amb universitats llatinoamericanes, europees i avançar en la presència a altres llocs.

Impulsar el reconeixement de les mobilitats de curta durada per a tota la comunitat universitària. Estadades d'entre una i quatre setmanes per a aprendre i per a intercanviar experiències. Tant per als estudiantes i les estudiants com per al PTGAS, el PIF, el PI i el PDI.

Un món millor, un món més just, que sols és possible des de la cooperació.

Apostant per beques internacionals per a atraure talent, becant a estudiantes i estudiants de països en vies de desenvolupament, recolzant les universitats d'estats en desenvolupament incloent beques tant per a vindre ací com per a anar a fer projectes en terreny.

I donant refugi a les persones perseguides i procedents de països en conflicte. Farem cooperació amb Palestina, amb Ucraïna, amb Afganistan, entre d'altres.

En un món complex i polaritzat és necessari.

Un món que requereix l'aposta per la igualtat, per la diversitat, i també per una accessibilitat universal garantida.

Quan parlava, al principi de la meua intervenció, sobre creure en les persones, em referia a la universitat pública moderna, que és també una universitat verda i activa, una universitat que cuida de les persones.

Per això la candidatura que presentem té, com deia, un Vicerectorat de Salut i Benestar de la Comunitat Universitària.

Una aposta decidida per fer allò que ens heu contat. Per fer universitat.

Una universitat renovada i transformada.

Una Universitat de València activa, que duplique els seus espais esportius i done suport integral als esportistes.

Necessitem optimitzar els espais i que les nostres infraestructures siguen intel·ligents, per a aconseguir el repte al 2035 que la Universitat de València s'alimente al 100% d'energia renovable.

Igualment, cal tindre cura del territori on vivim. Aquesta és la nostra terra. Aquesta Universitat naix sota l'impuls de la societat valenciana, en nom de la ciutat i de l'antic regne. Som una universitat arrelada al territori.

Per això volem impulsar una cultura oberta a la ciutadania, bidireccional, amb tots els agents implicats per a que la Universitat de València siga el primer referent cultural.

Apostem per una estratègia patrimonial sostenible, per una programació cultural participativa i descentralitzada.

Una Universitat com la de València necessàriament ha d'estar present al territori, consolidant els campus d'Ontinyent i apostant per Gandia, amb una presència permanent a Sagunt, i donant més força encara a programes amb com la Nau Gran, que han d'estar presents a totes les comarques valencianes.

I també hem de continuar impulsant la nostra llengua, com hem fet al llarg de tota la nostra història.

Som el resultat d'una història que han construït moltes persones abans que nosaltres.

I ens sentim orgullosos i orgullosos d'aquest llegat, que hem de continuar treballant per fer més universitat.

Al principi de la meua intervenció, quan em referia a les històries compartides i a les diverses visites als diferents campus ens heu traslladat també la necessitat d'espai. Hem de millorar els espais de d'investigació, de docència i d'estudi, però també hem de millorar eixos espais propis dels nostres estudiants que passen moltes hores als campus

I si abans parlava de noves beques per a estudiants i de suport al problema del cost dels lloguers, a través d'una xarxa de residències, també parlem d'espais dedicats a estudiants que passen moltes hores als campus, per a que pugau fer comboi com hem fet totes i tots nosaltres quan estudiàvem, i pugau també gaudir en definitiva de la qualitat de vida als campus.

Al llarg d'aquests mesos de converses en els campus, l'estabilització i la promoció han estat sempre presents.

I no només això, sinó un reconeixement equilibrat de totes les dimensions de les tasques universitàries que es fan.

I dic reconeixement no només del treball realitzat, sinó també del que suposa la dedicació a la Universitat.

El nostre compromís es estar en tot moment amb vosaltres, en cada sexenni, en cada etapa del treball, que sentim que tenim al govern universitari al nostre costat.

En eixos temps claus de la carrera professional, tindrem el reconeixement que mereixem.

Això és creure en les persones i agrair la seua dedicació.

Sols així construirem el futur. Sols així poder fer la nostra Universitat de futur.

Per dur endavant aquest programa, que com he dit és el vostre perquè l'hem fet a partir d'escoltar-vos i que continua obert a aportacions a les visites als centres i a la nostra web, vos propose un equip de solvència contrastada.

Una renovació del govern universitari amb persones que tenen una rellevant trajectòria prèviament acreditada, liderant projectes i programes, assumint responsabilitats a departaments, a centres, a grups d'investigació i a instituts.

Persones responsables, treballadores, properes i honestes, que coneixen molt bé la Universitat actual, per a una transformació responsable.

Capaces de desenvolupar aquest programa de compromís amb el coneixement, la justícia social i les generacions que vindran.

Hui encarem temps complexos, plens d'incerteses.

Però això és, també, un temps d'oportunitat.

No es tracta de resistir, ni d'aferrar-se al passat, sinó de liderar amb valors i amb rigor i, sobre tot, amb transparència, compromís i humanitat.

En responsables de gestió universitària que escolten, consensuen i cuiden, responsables que estan a prop.

Que decideixen amb responsabilitat, des de la participació i la coherència.

No he vingut a fer un discurs buit.

Vinc a oferir propostes concretes. 1146 mesures concretes.

No he vingut a prometre solucions fàcils.

Vinc a oferir feina honesta, sense ressentiments, diàleg real i lideratge compromès.

No he vingut amb somnis impossibles.

Vinc amb un programa detallat, realista i aplicable.

L'equip que m'acompanya té la convicció de que és possible col·lectivament amb totes i tots vosaltres portar endavant aquest projecte.

Venim a posar tota la nostra il·lusió i tota la nostra energia al servei de la Universitat, al vostre servei, i a treballar colze a colze cada dia amb totes i tots vosaltres per la nostra Universitat.

Perquè la Universitat de València continue sent un referent acadèmic i investigador, cultural i esportiu, d'emprenedoria i de desenvolupament econòmic i social.

Perquè com deia el poeta anglès John Masefield: “Hi ha poques coses terrenals més belles que una universitat”.

Això és el que sentim nosaltres. Per això farem possible aquest programa amb la vostra confiança, amb vosaltres, juntes i junts farem la Universitat que aquest temps necessita.

Moltes gràcies”.

Finalitzades les intervencions dels candidats i de la candidata al Rectorat d'aquesta Universitat, la Sra. moderadora obri el primer torn d'intervencions. A aquest respecte informa que el temps per a cada intervinent serà de dos minuts i mig i comenta que l'ordre d'intervenció és l'ordre d'entrega de la credencial a la Mesa del Claustre i que cridarà de dos en dos per agilitzar el torn. Recorda també que qui vullga intervenir en el segon torn d'intervencions ha d'adreçar una petició a la Mesa del Claustre lliurant la seua credencial abans que acabe la intervenció dels candidats i de la candidata i prega a cada intervinent que s'identifique.

En primer lloc, intervé el professor de la Facultat d'Economia Carlos Peraita de Grado, que diu el següent: ““La meua pregunta és per a la professora Ángeles Solanes. Llegint el programa, encara que no l'hages comentat ací, proposes moltes construccions noves a la Universitat de València, per exemple, un edifici nou per a la Facultat de Ciències de Comunicació, un edifici per a Ciències de l'Activitat Física i l'Esport, que es traslladaria al Campus de Tarongers, també la Facultat de Veterinària i, especialment, a mi em preocuparia l'Hospital Veterinari, que ha d'estar obert les 24 hores del dia i això és un cost gran anual, no de construcció. Llavors, la meua pregunta és precisament com fas viable aquestes construccions noves i altres que també esmentes en el teu programa, en els pressupostos i en els terminis, si és dins dels sis anys, si és deixar coses per a més avant. I després, aquesta inversió, que per descomptat és molt gran en edificis nous, com afecta als que hi ha ja previstos i al manteniment i millora d'alguns que estan necessitant millores urgents. La idea és si hi ha diners per a tot això o si aquest programa hipoteca possibles necessitats futures també, perquè jo crec que potser més que despeses en infraestructures en aquests moments, amb els nous temps caldria invertir més en capital humà, en recursos humans o, fins i tot, en IA, en programari, etc... Moltes gràcies”.

A continuació, es dona la paraula a la professora de la Facultat d'Economia Consuelo Dolz Dolz, que manifesta el següent: “Bon dia a tothom. Aquesta pregunta va adreçada a la candidata Ángeles Solanes. Hem vist que vostè presenta un programa que passa de 1.100 mesures a implementar. Ara bé, tenint en compte l'actual marc de finançament de la Generalitat, m'agradaria saber com té pensat prioritzar-les i a quines 10 d'eixes mesures que proposa li donarà prioritat quan al final se'n adone que no hi ha pressupost per a les 1.090 mesures restants. Això és tot. Gràcies”.

Seguidament intervé el professor de la Facultat d'Economia José Emilio Farinós Viñas, que comenta el següent: "La meua pregunta va dirigida a la candidata Ángeles Solanes. Aquesta pregunta em va sorgir al llegir la mesura 360 i cite textualment: "Garantir que totes les aplicacions informàtiques de gestió compten amb guies i manuals suficients per a l'ús autònom." Evidentment, evidentment. És clar que els canvis en les plataformes o les aplicacions han d'anar acompanyats d'un pla de formació adequat per al personal que es veu involucrat en el seu ús. Vostè ha sigut la responsable del Vicerectorat de Formació Permanent en aquest mandat en què hem canviat, jo diria hem patit, sobretot els companys d'administració i serveis, tota la gestió acadèmica a Uxxi, la famosa Uxxi. Haguera sigut molt necessària una formació. La meua pregunta és, doncs, per què el Servei de Formació Permanent ha estat al marge, fins a on jo conec, d'aquesta implantació i vostè com a vicerectora no ha plantejat i ha desenvolupat un pla de formació estructurat. No arribem ja tard? Moltes gràcies".

Intervé després la professora de la Facultat de Ciències Biològiques María Isabel Fariña Gómez, que diu el següent: "“Bon dia a tots i totes. Participe en la candidatura de Juan Luis Gandía com a vicerectora d'Investigació i Política Científica. I més que una pregunta als candidats, m'agradaria fer una reflexió respecte a la recerca i que ells decidisquen si això mereix una resposta. La docència la construïm cap a dins, des de la nostra autonomia universitària. La investigació es construeix cap a fora, es desenvolupa en un entorn exterior, competitiu i canviant, on lluitem per lideratge, finançament i captació de talent. Aquest món exterior ens exigeix excel·lència, internacionalització i una contribució real al progrés. I no n'hi ha prou amb fer-ho bé, hem de fer-ho millor que molts altres per a poder competir. Aquesta idea cap a dins i cap a fora no és un eslògan, és una manera d'entendre com funciona hui una universitat gran i complexa. I és el que diferencia el plantejament del programa de Juan Luis Gandía d'altres programes de recerca, més centrats en enumerar mesures que a explicar la filosofia que les orienta, perquè sense una visió clara, les mesures poden acabar en promeses efectistes de difícil posada en marxa, fins i tot d'efecte contraproductiu. Un pla seriós de investigació necessita estratègia, governança i un suport institucional ferm, perquè les nostres investigadores i investigadors competisquen fora amb garanties, sense sentir-se sols en l'obstinació de fer-ho. El programa de Juan Luis Gandía part d'un diagnòstic realista, es basa en la lògica de la investigació competitiva d'aquí fora i aborda qüestions estructurals amb realisme i rigor. Per això, sintonitze amb el seu projecte, en el qual vull aportar com a vicerectora d'Investigació i Política Científica, perquè representa un projecte amb experiència, visió i una estratègia clara per a enfortir la nostra investigació aquí on realment es juga, cap a fora i cap al futur. Gràcies a tots.”

A continuació, es dona la paraula al representant del personal tècnic, de gestió i d'administració i serveis Salvador Giménez Albert, que manifesta el següent: "Treballa a

la Facultat d'Economia i la meua pregunta es per als quatre candidats. En tots el programes es parla, en major o menor mesura, de la transformació digital. Fins ara, aquesta transformació no ha beneficiat tant com deuria al PDI ni al PTGAS. La pregunta seria com garantiréu que la transformació digital no supose precarització ni augment de càrrega sense recurs per al PTGAS. Moltes gràcies”.

Seguidament intervé la professora de la Facultat de Ciències de l'Activitat Física i l'Esport Inmaculada Aparicio Aparicio, que diu el següent: ““Soc secretària del Departament d'Educació Física i Esportiva i la meua pregunta va relacionada amb la gestió dels departaments i seria de manera general. Volia comentar que en el dia a dia tenim problemes en l'organització de la docència, en la configuració dels tribunals i de les comissions, així com problemes quant als recursos disponibles en el dia a dia de manera general. Per tant, la meua pregunta és quines mesures teniu pensades per a millorar els recursos dels departaments i així poder gestionar millor els nostres recursos. Moltes gràcies”.

Intervé després el professor de la Facultat de Física Santiago González de la Hoz, que comenta el següent: “Soc el director del Departament de Física Atòmica, Molecular i Nuclear, aleshores vinc del Campus de Burjassot-Paterna, també està el Parc Científic, i la meua pregunta, realment són tres preguntes en una, per a la candidata i els tres candidats. Creiem que el Campus de Burjassot-Paterna és el cor científic i tecnològic de la nostra Universitat, però com sabeu hi ha problemes històrics de dispersió entre els campus, de connexió entre València i el Campus de Burjassot-Paterna, sobretot els nostres estudiants estant patint, sobretot en estiu no tenim l'autobús. La pregunta seria com els candidats van a millorar eixa connexió entre els campus, ja que som una Universitat dispersada en el territori i sobretot també en el Campus de Burjassot una miqueta la connexió amb València per acudir i millorar-la. També tenim envellides facultats, centres i també està el problema de la sostenibilitat. També m'agradaria saber com les nostres facultats, els nostres centres, sé que s'està fent el nou edifici de Biologia, el nou edifici de Física, però la resta d'edificis també necessiten una millora. M'agradaria saber com es van a millorar les infraestructures del Campus de Burjassot i ajudar al Parc Científic i a les empreses. Això és tot. Moltes gràcies”.

A continuació, el professor de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria José Rafael Magdalena Benedicto diu el següent: “Soc el director de l'ETSE de Burjassot de la Universitat de València. “La meua pregunta va dirigida a tots els candidats. He sentit parlar en totes les intervencions molt de la transformació digital, de la intel·ligència artificial. Són paraules que ara estan molt de moda i que tothom òbviament nomenarà i hi ha hagut proposicions interessants i també llacunes preocupants i m'agradaria llançar als candidats el tema sobre si hi ha un full de ruta específic per a tot el tema de

digitalització i d'intel·ligència artificial, quines seran les prioritats dins d'aquesta digitalització i d'aquesta intel·ligència artificial de la qual tant es parla? Hi ha molts aspectes que es poden tractar amb tot el tema digital, la part d'administració, però també la part d'investigació, la part de docència. Quins d'aquests temes es tractaran? Es recolzarà en programari lliure, en empreses externes, en desenvolupament propi? Si hi ha desenvolupament propi, com es finançarà? És a dir, una baixada a terra de tot aquest tema d'intel·ligència artificial i digitalització, que queda molt bonic en totes les propostes, però que després la consecució l'acabem patint nosaltres molt sovint. Aquest és el tema que llance a tots els candidats”.

Seguidament intervé el professor de la Facultat de Formació del Professorat Rafael Fernández Maximiano, que expressa el següent: “La meua pregunta va dirigida al candidat Juan Luis Gandía. Ha parlat vostè de la quantitat de recursos que venen de la Generalitat i açò és preocupant, degut a la quantitat de dependència que tenim de la Generalitat, d'aquests recursos, en primer lloc. La segona cosa que em preocupa personalment és la deriva política que estem tenint que anuncia que pot ser que aquesta dependència siga d'alguna manera alterada, per qüestions alienes a la pròpia Universitat. Vaig a fer meues paraules de vostè, que és que governar significa prioritzar, me pareix molt encertat, i m'agradaria, si es pot, concretar de quines partides es van a retraure recursos per a poder prioritzar en el cas que hi haguera una fallida respecte dels recursos que venen de la Generalitat. Ha parlat de millora d'infraestructures, de relleu generacional, de simplificació burocràtica, etcètera, que tots som coneixedors que això necessita unes despeses. Si poguera concretar un poc com es van a prioritzar les partides per atendre aquestes despeses. Res més. Moltes gràcies”.

Intervé després el professor de la Facultat de Química Salvador Gil Grau, que comenta el següent: “La meua pregunta va adreçada a tots els candidats i la candidata. Bàsicament vull adreçar-me al tema de que la Universitat de València pertany a un parell d'instal·lacions científico-tècnics singulars, fet que crec que junta a l'SCSIE, Servei Central de Suport a la Investigació Experimental, prestigia la nostra institució i no sempre crec que ha estat suficientment reconegut, per exemple quan hi ha un nou equipament no sempre hi ha una presentació que done a conèixer al públic i especialment a la societat, a l'empresariat, etcètera, que tenen eixe servei al seu abast. Però, de la mateixa manera que aquests serveis prestigien, també poden desprestigiar, sobretot si no es presta el servei en les millors condicions. Últimament és una cosa que a mi em preocupa personalment, perquè el Servei de Manteniment deixa molt que desitjar en eixe aspecte i moltes vegades els equips estan parats o no poden prestar el servei per aquest motiu. I més important encara és l'especialització, experiència i formació del personal que ha de prestar aquests serveis que, en moltes ocasions, no sempre s'està duent eixa política

d'agrupar àrees i quan hi ha un equip relativament costós i que damunt està donant un servei d'aquesta importància, jo crec que requereix una especialització. Moltes gràcies”.

A continuació, pren la paraula la representant del personal investigador en formació Laura Altamura García, que manifesta el següent: “Com a personal investigador en formació pertany a un grup molt particular, donat que soc personal de la Universitat i també estudiant de doctorat. Som un grup amb necessitats molt diverses, ja no sols necessitats i dubtes sobre la docència i la investigació, sinó també amb necessitats psico-emocionals y socials. Com sabeu, el doctorat suposa un període de la nostra vida llarg i molt complexe, en el que de vegades ens sentim aïllats i perduts. Tinc tres preguntes i si no són preguntes són demandes, per al candidat Juan Luis Gandía, perquè crec que ha sigut l'única persona que ha esmentat hui un programa de mentorització per a estudiants de doctorat, si no m'equivoque. Relacionat amb aquest programa, volia saber si preveu també una estructura de formació formal i informal que promoga xarxes de suport entre els i les joves investigadores. També volia saber si serà extensible a tots els estudiants de doctorat, no només als que tenim una vinculació contractual, com és el cas actual amb els programes de formació del Servei de Formació Permanent. I donat que els PIF, encara que ací només vegeu quatre representants, en som molts més i provenim de diferents campus, aleshores, com podríeu facilitar l'accessibilitat a aquest tipus de formació, sessions plantejades?”

Seguidament intervé la professora de la Facultat de Psicologia i Logopèdia Paula Samper García, que diu el següent: “Soc directora del Departament de Psicologia Bàsica des de fa ja sis anys. La pregunta va dirigida als tres candidats i a la candidata i està relacionada en concret a l'àmbit de la igualtat, però sobretot a l'àmbit de la prevenció de la violència, perquè com a directora he tingut l'oportunitat, malauradament, de viure i de tenir que intervenir en qüestions relacionades amb la violència i amb l'assetjament. Aleshores, després de revisar els programes, la pregunta seria com va a treballar-se la qüestió de la prevenció de la violència, sobretot, en les diferents candidatures? Perquè he enconrat mesures concretes i de pes, en alguns programes com el d'Ángeles Solanes, però he tirat a faltar alguna acció derivada o encaminada a tractar aquesta qüestió en les altres candidatures. Moltes gràcies”.

Intervé després la professora de la Facultat de Formació del Professorat Marta Pla Castells, que comenta el següent: “La meua pregunta es per al candidat Juan Luis Gandía. Encara que diversos candidats han plantejat una governança participativa, vostè planteja una cultura de governança participativa basada en l'escolta activa i el diàleg permanent amb la comunitat universitària. Com a responsable des de fa molt de temps dels problemes administratius, al seu programa no he vist dates ni fites temporals per a mesures administratives concretes. Aleshores, la meua pregunta es: com evitarà que

aquest model participatiu retarde decisions urgents que puguen afectar als fets administratius, com puguen ser estabilització de plantilla, simplificació de contractes i tantes altres coses que hui per hui són urgents i que pot ser que eixe diàleg i governança participativa retarde coses que són urgents”.

A continuació, el professor de la Facultat de Medicina i Odontologia César Ríos Navarro diu el següent: “Soc professor ajudant doctor del Departament de Patologia i la meua pregunta va per als tres candidats i la candidata. Soc ajudant doctor de recent incorporació i durant aquests primers mesos/anys, m'imagino que compartit amb la resta de companys, ens costa més adaptar-nos a la Universitat, preparar totes les classes teòriques/pràctiques que requereix el lloc i fa que deixes un poc més de costat o en segon pla la investigació. La meua pregunta és si havíeu pensat alguna mesura per a professors joves o de recent incorporació a la Universitat per a ajudar-nos un poc a formar grup, tenir unes instal·lacions, ajudar a demanar convocatòries i que la càrrega docent d'aquests primers anys no menyspreï o no retarde la carrera investigadora dels professors de recent incorporació.”

Seguidament intervé Elena García Testal, professora de la Facultat de Ciències Socials, que manifesta el següent: “Soc professora de Dret en el Departament de Dret del Treball i faig classe tant en la Facultat de Socials com en la Facultat de Dret. També soc secretària del Departament de Dret del Treball. Al mateix temps, soc mare de tres fills i soc filla d'una dona gran. I és de la conciliació, de les nostres obligacions docents i de les responsabilitats familiars del que vull parlar hui i fer aquesta pregunta als tres candidats i a la candidata. Sé que des de la Unitat d'Igualtat, el curs passat almenys, vam rebre un impuls a fer un repartiment de la docència amb criteris de conciliació i coresponsabilitat. Nosaltres, com a departament, teníem un situació d'especial sensibilitat en aquesta matèria, precisament el curs passat, i vam fer una proposta al professorat que necessitava adequar la seua docència a aquestes necessitats de cura. La proposta, òbviament, va tenir una resposta molt adequada per part del professorat afectat, no tanta per la resta de professorat. Per açò, la pregunta que vull fer als candidates i a la candidata es si pensen que ha de ser una prioritat establir un recolzament major des de la Unitat d'Igualtat, des del Vicerectorat d'Igualtat, per a que els departaments tingam recursos per a poder fer un repartiment de docència que atenga aquestes necessitats de responsabilitat, partint de dos premisses: la primera és que tenim una plantilla envellida i una plantilla envellida no únicament s'ha de fer càrrec de les necessitats dels menors, del naixement dels fills i filles, sinó també de l'atenció i cura dels majors. La segona, que hem d'obrir també la ment a altres mesures de conciliació, no tot són permisos i absències per a moments determinats, hem d'obrir la possibilitat de fer una adequació de la docència, dels horaris, una adaptació amb imaginació i, per açò, als departaments necessitem el recolzament del Rectorat, no

podem dur la càrrega total d'aquesta imaginació. És el que demane a les quatre propostes d'equip rectoral, un recolzament als departaments per a poder fer un repartiment del POD que respecte la conciliació i la corresponsabilitat. Moltes gràcies.”

Intervé seguidament el professor de la Facultat d'Economia Joan Sanchis Muñoz, que diu el següent: “Soc professor ajudant doctor al Departament d'Economia Aplicada. Jo volia fer dues preguntes i són per als tres candidats i la candidata. Una és sobre una qüestió que s'ha comentat abans, a més, ha aparegut en totes les intervencions de tots els candidats, que és la qüestió de la intel·ligència artificial. Tenim moltes propostes, però també cal dir que són molt vagues, molt amples, com el propi terme intel·ligència artificial ho és, sabeu que és un terme que ve del màrqueting, però no sabem molt bé el que volem fer, volem, per exemple, posar models de llenguatge allotjats als Estats Units a processar dades del nostres estudiants? Volem confiar la gestió amb models amb biaixos greus que són innats al propi disseny d'aquests sistemes que s'inventen el que no saben? Volem fer això? No volem fer-ho? No em queda molt clar quan he revisat els programes. Em sembla que mentre es perdem en aquesta moda, el problema real és que la infraestructura digital pròpia de la Universitat està sota mínims. No tenim un espai de treball col·laboratiu útil, no tenim un sistema de videoconferències pròpies, el núvol ha quedat obsolet, fins i tot, no rep ni actualitzacions de seguretat, continuem gastant milers d'euros en llicències de grans corporacions quan podríem, com s'ha comentat abans també, apostar pel programari lliure. Per tant, una implementació de la IA que siga realment útil i socialment transformadora només serà possible amb una infraestructura pròpia, europea, transparent i respectuosa amb els dret digitals i la privacitat. També amb la col·laboració d'altres universitats, perquè sigam realistes, no podem desenvolupar models propis nostres, no tenim el poder computacional per a fer-ho, per tant, caldrà col·laborar amb altres universitats públiques per a fer-ho. Per tant, la meua pregunta és: Quines iniciatives concretes emprendreu per a enfortir la sobirania digital de la Universitat? Se'n ha parlat, però per si podríeu concretar. I molt breument, una segona pregunta que té ha veure amb la qüestió de l'alimentació saludable que em sembla que és una qüestió que no s'ha comentat, ni aquest matí per les candidatures ni després. Totes i tots sabem que la qualitat de les nostres cafeteries és manifestament millorable. Les persones vegetarianes, per exemple, com és el meu cas, no tenim opcions la major part de les vegades. Estan previstes a les licitacions, però després en la pràctica vas a veure el menú del dia i no es compleixen. Només cal veure, per exemple, l'aperitiu que hem tingut ací fora, cap senyalització d'opcions vegetarianes, ni d'opcions celíiaques, etcètera. A més als departaments no tenim ni fins i tots per a preparar-nos el nostre menjar, una cuineta pròpia o algo així. Qualsevol empresa mitjana hui en dia té un espai, on et pots preparar el teu propi menjar. No ho tenim això. Per tant, crec que cal fer una aposta per cuidar la nostra Universitat i crec que l'alimentació és fonamental. Per tant,

vos volia preguntar també què penseu fer en els espais i si teniu alguna proposta per a millorar aquest aspecte en concret. Moltes gràcies”.

A continuació, intervé la professora de la Facultat de Ciències Socials, Alicia Villar Aguilés, que comenta el següent: “La meua intervenció parteix primerament d’un desig per a les persones que finalment sigues triades en la nostra Universitat al capdavant, com a rector o rectora, al seu equip, que contribuïsquen a enfortir la nostra Universitat com a una universitat de contribució pública, que no és només dir simplement i repetir que som una universitat pública. També una universitat que estiga arrelada al seu territori, al País Valencià, que cuide la seua llengua pròpia, que la necessitem com a llengua minoritzada i reforçar una universitat que tinga com a prioritat, també, la contribució a la justícia social, mitjançant les missions que portem a terme. M’agradaria fer una pregunta a les persones candidates, a partir d’una breu reflexió. La reflexió és la següent: en els últims temps, observe un malestar en el nostre professorat, que pot ser és un malestar que recorre silenciosament els nostres corredors, les nostres facultats, les nostres aules, que és precisament sobre un fenomen que estem observant i compartint en algunes converses, més bé informals, sobre el decreixement de la presencialitat a les aules del nostre estudiantat. Açò pot ser no sempre s’atrevim a comptar-ho entre nosaltres, a reconèixer-ho, però en converses informals, quan tenim ocasió de fer-se un cafè o a en algun dinaret d’aquests de després de la promoció d’una plaça o similar, ho comentem, què està passant amb l’estudiantat, que no ve a classe? Aleshores, jo voldria demanar a les persones candidates si han pensat alguna mesura per a il·lusionar de nou, evidentment també acompassats amb els temps actuals, d’augment de la digitalització, però com podem fer com a universitat, per a que l’estudiantat tinga ganes, s’il·lusioni per les nostres classes, quines mesures heu pensat per a revertir, en la mesura del possible, aquest fenomen que estem observant. Moltes gràcies”.

Seguidament intervé la professora de la Facultat de Ciències Socials Gloria María Caravantes López de Lerma, que diu el següent: “Vull traslladar-vos una preocupació individual que crec que cada vegada és més compartida per totes les persones que som ací i que som un muntó. Totes les persones que estem ací hem pogut estudiar i desenvolupar la nostra carrera acadèmica o estudiantil gràcies a les oportunitats que ens han brindat les nostres famílies, la pròpia Universitat o altres institucions. Malgrat aquestes oportunitats, la qüestió de l’habitatge té atrapades a les futures generacions i al nostre alumnat. També a nosaltres, com ha comentat un company, com a professors ajudants doctors o, fins i tot, com a personal investigador en formació. Cada vegada és més comú sentir a les meues alumnes que es plantegen deixar-se els estudis o ni tan sols continuar estudiant perquè no poden permetre’s viure, ja no en València, sinó en l’àrea metropolitana. Això no és només una pèrdua d’oportunitats, sinó també de la impossibilitat de desenvolupar el seu projecte vital, el que elles volen. Soc conscient que

la Universitat de València no és l'administració competent per aquesta matèria, però les que ho son, tampoc és que facen res amb trellat. Considere que la Universitat no pot donar l'esquena al nostre estudiantat en aquest sentit. Hem sentit a tots els candidats i a la candidata parlar de la Universitat com un motor de possibilitats, com un motor de canvi. Crec que la Universitat en aquest sentit té moltes coses a dir. Ens sobren dades i informes de procedència molt diversa que justifiquen, més que mai, la necessitat de trobar alternatives i solucions des de l'acadèmia. Estudiar a una universitat pública més que un dret i un privilegi és una oportunitat per a ésser el que vulguem ser professional i personalment. Com que les preocupacions del meu estudiantat també són les meues, li vull traslladar al conjunt dels candidats i la candidata, quina política universitària es contemplan per a garantir en aquest cas el dret a l'habitatge i, sobretot, com pensen fer-ho a nivell financer? Moltes gràcies de bestreta per la seua atenció”.

Després pren la paraula el professor de la Facultat d'Economia Francisco Gabriel Morillas Jurado, que expressa el següent: ““En primer lloc quasi agraiïc a l'anterior ponent per dir que els seus estudiants estan pensant a deixar la Universitat per a anar-se a treballar. Jo els demanaria a aquestes persones que justament el que fa la Universitat és complementar aquest buit, ja que la formació, l'educació, és el que ens permetrà lluitar en el futur per a obtenir millors metes i per a poder posicionar-nos en un futur una miqueta millor. Dit això, agraiïc als candidats i a la candidata per totes les seues exposicions, per l'esforç de preparar una candidatura, que sabem que és un esforç important. Parlant amb un company, estàvem comentat que escoltar els ponents, que estem ací fent preguntes, resulta que moltes de les inquietuds que s'han compartit, les tenim nosaltres. En aquest sentit, s'ha parlat d'IA, s'ha parlat de connexió amb la societat, de processos acadèmics i burocràtics, alguns relacionats amb la gestió, jo soc director d'un màster i patisc, soc responsable d'aquesta gestió, enguany ja, per fi, codirigisc i compartisc aquesta gestió, s'ha parlat també de l'habitatge, de l'accés a la Universitat, de no excloure a ningú. Jo últimament estic preocupat perquè s'ha parlat en alguns àmbits de la reducció de places en determinades facultats, això a mi em preocupa, perquè crec que es minva l'accés precisament als col·lectius, com diu un company poca roba sempre paga els perjudicis. No obstant això, tinc tantes qüestions i són tan generals que potser el més fàcil és fer una doble pregunta: què prioritzem en el canvi que alguns dels candidats i de la candidata estan proposant?, com es mesurarà i quin termini tenim per a poder desenvolupar-ho? Res més, gràcies”.

A continuació intervé la professora de la Facultat de Geografia i Historia Clara Solbes Borja que diu el següent: “Soc professora ajudant doctora i tinc una pregunta molt concreta i breu, per no estendre en excés aquesta sessió. La pregunta és per al senyor Gandía. Al seu programa es repeteixen expressions repetidament com impulsar, analitzar o revisar. Termes i accions que són necessàries per completar un programa

sense comprometre's en excés. M'agradaria saber, almenys, què tres mesures concretes executaria durant el primer any de legislatura i amb quin personal responsable comptaria en cadascuna de les mesures.”

Seguidament intervé el professor de la Facultat de Geografia i Història Sergi Doménech García, que manifesta el següent: “Com s’ha fet públic soc membre de l’equip de la candidatura a rector del professor Carles Padilla i, en aquest moment, ocupo la direcció del Departament d’Història de l’Art. Per a donar un poquet de *vidilla* a l’assumpte, vull veure si recordeu la pel·lícula *Bienvenido Mr. Marshall*, aquella pel·lícula de Berlanga que pensaven que passava la comitiva americana pel poble i anava a acabar amb tots els problemes d’aquella població, doncs va un poquet per ací les preguntes que tinc per a la resta dels candidats. S’ha parlat molt en les presentacions de les tres persones candidates, a banda de Carles Padilla, del benestar de les persones, del PDI, del PTGAS, i l’estudiantat, però sols aquest model de debat i algunes intervencions han sigut molt estressants, per no comptar amb cinc minutets per a respondre a algunes preguntes que mereixen molt més d’eixos cinc minuts per a poder ser contestades. Jo voldria preguntar als candidats i a la candidata si són conscients que en el fons estan posant damunt de la taula un model d’universitat extra-activista. Es parla, i ací ve la comparació amb la pel·lícula, de la digitalització de la gestió, però com anem a digitalitzar un sistema administratiu que és, si em permeteu dir-ho, un destarifo i que genera molts casos, ho dic en primera persona, una violència burocràtica? No, eixe no és el model, la solució no passa per posar com a objectiu digitalitzar l’administració, perquè això fa que es converteixi en la primera i en l’última cosa, això ha de ser un mitjà i no un objectiu. No ho dic jo, ho diu Remedios Zafra, premi nacional d’assage. I, per tant, la pregunta és si anem a permetre que el model no partisca des d’on ha de partir, de revisar l’actual model administratiu que tenim i veure com la resta de ferramentes ens han d’ajudar a eixe model. I això és el que precisament portem en la candidatura de Carles Padilla. Moltes gràcies”.

Intervé després la professora de la Facultat de Medicina i Odontologia Berta García Mira, que diu el següent: “Soc professora titular del Departament d’Estomatologia i tinc una pregunta a tots els candidats i a la candidata, i és una pregunta que em fan companys de la Universitat, és molt curta i molt simple. Quines són les mesures que tenen pensades implantar per a intentar l’estabilització del professorat ajudant doctor? Que és un professorat que hi ha gent que ja s’ha presentat hui ací i té iniciativa de millorar en la Universitat. Moltes gràcies”.

A continuació, intervé la professora de la Facultat de Ciències Socials Elena Mut Montalvá, que expressa el següent: “Soc la degana de la Facultat de Ciències Socials i aquesta pregunta és per al candidat Gandía. Des de l’any 2000 tenim previsions de fer

un edifici de serveis comuns al Campus de Tarongers. És un campus en expansió, és el més gran de la Universitat de València en nombre de membres de la comunitat universitària i, a més a més, està actualment en expansió. La idea de tindre un edifici de serveis comuns és molt important i malgrat que està projectat des de fa molt de temps, crec que des de l'any 2000 amb l'arquitecte Álvaro Siza, la pregunta és: quina viabilitat hi ha de poder-ho fer en el futur cicle rectoral de construcció d'aquest edifici per a millorar la vida universitària al campus? Moltes gràcies”.

Finalment, pren la paraula l'estudianta de la Facultat de Ciències Socials Gloria Peiró Ramos, que diu el següent: “Soc membre del Bloc de l'Estudiantat Agermanat i m'adrece totes les candidatures a Rectorat. Des del nostre sindicat volem aprofitar aquest espai per recordar que quan parlem d'universitat, no podem oblidar-nos de parlar de l'estudiantat. En aquestes eleccions a Rectorat, els nostres vots només repercuteixen en un 25% de la ponderació total. Un fet que rebujem tenint en compte que som la majoria de la comunitat universitària. Eixe fet respon a la situació que va molt més enllà. Continuem sent la minoria als òrgans de representació, sense possibilitat de conquerir alguns espais importants de decisió. A més a més, en molts espais l'única suposada representació estudiantil és la del delegat d'Estudiants de la Rectora, un càrrec que no se sotmet a cap mena d'elecció democràtica. No es cansem de demanar un canvi d'arrel, que duguem anys lluitant i que encara cap equip rectoral ha sigut capaç de donar-nos. Moltes gràcies”.

Una vegada finalitzades les paraules demanades, la Sra. moderadora aprofita per agrair de manera particular que s'hagen ajustat al temps assignat, i també recorda que qui vullga intervenir en el segon torn d'intervencions ha d'adreçar la petició a la Mesa del Claustre, lliurant la seua credencial, abans que acabe la intervenció dels candidats i de la candidata.

Seguidament, dona pas a les respostes dels candidats i de la candidata a les intervencions formulades pels membres del Claustre, recordant que disposen cadascú, com a màxim, de cinc minuts.

En primer lloc, la Sra. moderadora dona la paraula al candidat Francisco José Ródenas Rigla. La seua intervenció és la següent:

“Companys i companyes claustrals. No venim ací a gestionar, açò és el que n'hi ha. Venim a redissenyar aquesta Universitat. Si tinc que començar per alguna cosa és que vull a aquesta Universitat i per això he presentat la meua candidatura, amb un equip que té l'experiència. Amb un equip que té l'experiència, la força i l'ànim per a transformar-la i assumir aquesta responsabilitat.

En els últims mesos he recorregut els campus. He esmorzat amb estudiants que estan preocupats per si arriben a temps a classe o pel seu futur professional. He parlat amb professorat que m'ha confessat, amb tristesa, que ja no sent que la seua dedicació importe. He escoltat al personal tècnic que demana, simplement, que algú recorde que existeix.

I tot açò prova una cosa molt senzilla, les coses no funcionen. Perquè si les promeses que s'han fet durant anys s'hagueren complit, eixes persones no estaria demanant auxili.

Per això vull ser molt clar des del principi. Nosaltres no venim a gestionar millor la mateixa universitat. No venim a afegir capes noves de gestió sobre una estructura que ja està saturada. Venim a transformar-la. Això és el que ens diferencia de les altres tres candidatures: elles proposen administrar allò que ja existeix. Nosaltres proposem construir allò que necessitem.

I ho farem amb seixanta-dues mesures concretes, verificables i auditable. No amb catàlegs enciclopèdics de promeses que ningú podrà recordar.

Cinc decisions per a redissenyar la Universitat.

La primera decisió és canviar la relació de poder.

Totes les candidatures parlem de transparència. La nostra transparència no és un portal web més bonic. És una nova estratègia per al repartiment de poder. En els primers cent dies, una auditoria externa independent examinarà les finances d'aquesta Universitat i l'informe íntegre es publicarà a la web de la Universitat.

Però anem més enllà. El cinc per cent del pressupost el decidirà directament la comunitat universitària, amb propostes, avaluació tècnica i votació pública. I amb la plataforma Participa UV, tota proposta que supere els dos-cents suports rebrà una resposta pública i motivada de l'equip rectoral. No serà una bústia de suggeriments, sinó un mecanisme real de decisió participativa.

I mantindrem el nostre compromís ferm amb les víctimes dels conflictes internacionals: Gaza, Ucraïna i tots els pobles que pateixen la vulneració dels drets humans.

Això no és retòrica. Això és una transparència vinculant que transforma la relació entre les persones.

Segona decisió: intel·ligència artificial com a sistema operatiu de la nova universitat.

Altres candidatures parlen de «digitalitzar» o «d'alfabetitzar en IA». Nosaltres anem molt més lluny. La intel·ligència artificial generativa no serà un projecte aïllat ni un centre tancat: serà el sistema transversal que reconfigure l'operativa quotidiana de tota la universitat. Des de la gestió administrativa fins a la docència i la investigació.

Construirem el CUVIA, el Centre UV d'Intel·ligència Artificial: una plataforma pròpia, apostant clarament per la sobirania digital valenciana. Una IA que allibere temps al professorat, que automatitze la burocratització del PTGAS, que ajude l'estudiantat a aprendre. Però també una IA al servei de la investigació i la transferència del coneixement, que potencie la capacitat dels tots els grups d'investigació i que connecte els resultats científics amb les necessitats reals del territori valencià.

Sí, vull que la nostra Universitat construisca intel·ligència artificial que parle valencià.

Tercera decisió: rescatar el temps robat i reconèixer la trajectòria completa de les persones.”

Arribat aquest moment, la Sra. moderadora indica al candidat que s'ha esgotat el seu temps d'intervenció, finalitzant aquest les seues paraules.

Tot seguit, dona la paraula al candidat Carlos Cecilio Padilla Carmona. La seua intervenció és la següent:

“Hi ha hagut moltes intervencions molt interessants. No tindrem temps per a contestar totes i crec que els altres dos candidats menys encara, perquè els han fet moltes preguntes directes. He seleccionat només quatre o cinc.

A la meua benvolguda Isabel Fariña, qui ha fet una reflexió sobre la investigació i la competitivitat, ja hem vist que en el programa de Gandía es parla moltes vegades de competitivitat, això és molt bo, estimula l'excel·lència i la innovació, però no ha de ser una fi en sí mateix. Ha parlat també de filosofia i sí, efectivament, la filosofia no és una cosa roïna. El nostre projecte té una filosofia molt clara, una filosofia humanista que anem a defensar ací i on toque. No es tracta de guanyar contra, sinó d'avançar junts, i tenim socis naturals en Europa i en Iberoamèrica. Es tracta de compartir, no de lluitar contra els altres.

A Santiago González, connexions entre els campus? Sí, està estudiat. S'ha de negociar amb les institucions que tenen competències, per a unir més fàcilment el Campus d'Ontinyent amb València i, òbviament també, el de Burjassot amb l'extensió, i demanar una major freqüència de la línia 63 del bus i també del metro.

Paula Samper ha parlat d'igualtat, de prevenció, de violència, etcètera. Tenim en el programa previst un protocol d'assetjament laboral. En la Universitat de València hi ha un protocol sobre violència de gènere, hi ha un Codi de Convivència, però cal anar més enllà, cal fer un diagnòstic exacte de com està la situació ara, que per lo que hem vist en reunions no és tan bona com pensàvem i prendre mesures concretes.

Elena García ha parlat de conciliació i corresponsabilitat. Això estarà a càrrec de la secretària general, amb competències en aquestes polítiques i la LOSU ho deixa molt clar, la LOSU ens permet reflectir aquestes obligacions familiars per a redistribuir les càrregues i la corresponsabilitat. Per tant, s'ha de modificar el Reglament de dedicació docent i s'ha de dotar als departament de mesures per a que puguen tindre una flexibilitat major.

Alicia Villar ha parlat de la defensa de la llengua pròpia. Crec que si algun repassa la meua trajectòria, amb molta, molta, molta diferència soc el candidat que més ha lluitat pel valencià. No només per l'ús del valencià en les aules, sinó en tota la institució i fora de la institució.

Gloria María ha parlat d'habitatge. En el nostre programa tenim la creació d'una Oficina d'Habitatge amb seu física a l'Espai Vives i una seu virtual, que donarà resposta a totes les ofertes i les demandes d'habitatge, siga pisos, siga habitacions, habitatge intergeneracional amb gent major, acompanyant a xiquets i xiquetes, habitatge d'intercanvi entre estudiants internacionals.

Francisco Gabriel ha parlat de prioritats. La primera, òbviament, és el pla d'infraestructures, és a dir, això de que un rector o una rectora puga decidir si es fa una facultat ací o allà és insostenible en una universitat democràtica i menys encara que s'estiguen proment edificis i facultats en una campanya electoral. La segona prioritat serà el protocol d'assetjament laboral que acabe de dir i la tercera la creació de l'Oficina d'Habitatge.

Gloria, l'última que ha intervingut, del BEA, ha dit que l'estudiantat només té el 25% del vot ponderat. És encara molt més greu que això. Si es divideix el nombre d'estudiants i estudiantes que té la Universitat de València pel coeficient que tenen de vot ponderat, la proporció és.... punts suspensius. Si fem aquesta proporció, el vot del PTGAS, de qualsevol, dona igual l'antiguitat que tinga en la institució, dona igual els anys de vida que s'haja deixat en la institució, val una cinquena part del meu vot. A mi això m'avergonyeix. I si agafem la proporció de l'estudiantat, és sagnant, 1/43, és a dir, han de votar 43 estudiants oi estudiantes per a que el seu vot neutralitze el meu. Moltíssimes gràcies”.

A continuació, la Sra. moderadora dona la paraula al candidat Juan Luis Gandía Cabedo. La seua intervenció és la següent:

“Cinc minuts és un temps molt reduït per a poder contestar la quantitat de preguntes i qüestions que s'han plantejat. Vaig a intentar fer-ho de la millor manera possible.

A Isabel Fariña no crec que cal que li conteste, per raons òbvies.

Salvador Giménez preguntava com aconseguir que eixa transformació digital es produísca i quin paper ha de desenvolupar el PTGAS en aquest procés. Ha de desenvolupar el paper que li correspon i, sobretot, des del principi, i enllaçant-ho amb alguna altra pregunta, no és suficient fer una transformació digital, és a dir, la transformació digital s'ha de produir, però primer hem de redissenyar el processos i els procediments, i ací és absoluta i totalment fonamental que totes les persones que estan implicades en aquests processos i procediments, siga PDI o siga PTGAS, participen des del moment zero. Primer hem de simplificar i fer més senzills els processos i després afegir la capa de tecnologia. I també en afegir la capa de tecnologia continuarà sent estrictament necessari, si volem que funcione adequadament, que de nou el PDI i el PTGAS i l'estudiantat, tota la comunitat en la mesura en què intervenga directament en eixos processos i en eixa transformació digital, després funcione adequadament. La transformació digital no és una eina, la portem directament com haureu vist, com un Vicerectorat amb competències absolutament transversals, perquè va també de la governança digital i aquesta ha de estar inserta en el nostre ADN com a institució des del principi, sinó el que ocorrerà és que anirem posant pegats aplicacions sobre aplicacions, com s'està produint, i tindrem cada vegada més problemes.

Inmaculada Aparicio, com anivellar les càrregues especialment que hi ha als departaments? L'eina fonamental és que nosaltres estructurarem i modifiquem la RLT del PTGAS, apostant per impulsar aquelles àrees que sabem i podem saber fent l'estudi de càrregues que dèiem anteriorment o actualitzant-lo, quines són les necessitats reals per a que des de la institució apostem per modificar eixa RLT amb criteris clars i transparents, no asimètrics o incomprendibles en algun cas, sabent que hi ha necessitats que no es poden diluir, que s'han de posar en marxa.

Santiago González de la Hoz, la millora de la connexió és una qüestió que hi ha una part que no depèn de nosaltres, com s'ha dit, perquè depèn de la Generalitat o de l'Ajuntament, però crec que és important que nosaltres tenim un propi pla de mobilitat, en el qual hi ha una figura, que és l'agent de mobilitat, que nosaltres tindrem que potenciar, tindrem que posar en marxa, que no s'ha ficat, i al mateix temps, insistir davant de les administracions, sensibilitzar-les amb claredat, amb dades i amb responsabilitat, perquè efectivament pugam millorar la connexió tant de la línia 63 com de la línia 4 del tramvia.

Al degà Rafael Magdalena, en certa mesura crec que li he contestat al que estàvem dient anteriorment, crec que és important que sigam conscients que, jo m'he referit en el programa i ací en la mateixa presentació d'abans, que hem de lluitar per la nostra pròpia sobirania digital. Crec que és un concepte que nosaltres hem de impulsar des de la

institució, ordenar els recursos, fer una revisió de les aplicacions i d'eixos recursos tecnològics que tenim, per a partir d'eixa reordenació apostar clarament per eixa línia.

Respecte a Rafael Fernández quan em diu què partides detrauria de recursos i els problemes que puguen haver en la Generalitat. Clar que poden haver problemes d'ingressos, jo mateix els he explicat abans. La qüestió és que en el nostre model de governança, no es tracta de que nosaltres decidim que partida llevem d'ací o d'allà. Es tracta de que nosaltres en eixe model, tingam clar quines són les prioritats i a partir d'ací, de manera col·lectiva, deliberativa i amb transparència, decidim que és el que hem que fer, després de tindre una línia clara des de l'àmbit de la pròpia Universitat.

Salvador Gil, estic d'acord amb el que ell ha dit. Cal que nosaltres potenciem totes les activitats que són transversals i especialment les singulars, com l'SCSIE a què ell s'ha referit o la Xarxa Espanyola de Supercomputació, o el Jardí Botànic, o l'Observatori Astronòmic, centres de recerca i en alguns casos també de cultura, que permeteixen exposar el nostre patrimoni.

A Lidia Altamura dir-li que ella ho haurà vist, que nosaltres apostem clarament pels estudis de doctorat per al personal investigador en formació i que no sols va d'una mentoria, sinó que el primer que hi ha que fer és dotar de recursos adequats i impulsar la nostra Escola de Doctorat, és la segona escola de doctorat d'aquest país i requereix de recursos apropiats per a que pugua fer les seues tasques”.

En arribar a aquest moment, la Sra. moderadora indica al candidat que s'ha esgotat el seu temps, i el Sr. Gandía finalitza la seua intervenció.

Tot seguit, la Sra. moderadora dona la paraula a la candidata Ángeles Solanes Corella. La seua resposta és la següent:

“Intentaré en el temps que tinc contestar el major nombre de preguntes, però les que queden per contestar continuarem contestant-les a les visites als campus i també des de la nostra pàgina web, en la què com sabeu podeu participar.

Aglutine alguns dels temes que s'han preguntat per distintes persones. El que ha de veure amb igualtat, amb prevenció de la violència, amb conciliació. Nosaltres portem un pla específic en matèria d'igualtat i de conciliació per a garantir la igualtat efectiva, per a reconèixer la diversitat i promoure la inclusió, afavorir la conciliació i la corresponsabilitat, però no és un dir, són mesures concretes, mesures que van de la 431 a la 433, que van en el que ha de veure amb la corresponsabilitat que s'han mencionat expressament, de la 968 a la 972 i que inclouen tota la prevenció en matèria de violència.

Una altra pregunta era al voltant de qüestions diverses sobre estabilització, ja he parlat d'estabilització i promoció de tota la plantilla, però en concret ens preguntaven per l'estabilització del professorat ajudant doctor. Aquest és un objectiu prioritari en el nostre programa, que és consolidar una carrera acadèmica clara i previsible i de nou amb mesures concretes que estan a partir de la 383, com prioritzar les reivindicacions de promoció del professorat, publicar un calendari pluriennal d'estabilitzacions, promoció, etcètera, per tal que els diferents col·lectius sàpiguen com va a realitzar-se eixa estabilització i eixa promoció.

Ens preguntaven també i agraiïsc molt aquesta pregunta perquè em dona l'oportunitat de clarificar algunes qüestions sobre UXXI i la implementació d'UXXI i com jo com a vicerectora no vaig fer un pla de formació. UXXI es va decidir abans de que jo començara en l'equip rectoral, és una responsabilitat de la legislatura anterior i no estava en l'àmbit de les meues competències. Jo responc de les meues competències. UXXI i la seua implementació estava en l'àmbit de dos altres vicerectorats. Per tant, qui m'ha fet directament la pregunta hauria de preguntar-li a les persones que van decidir optar per eixa ferramenta i implementar-la.

Més qüestions que ens han preguntat. Tot el que ha de veure en afavorir la investigació entre el professorat més jove i la nova incorporació. Nosaltres portem un compromís molt ferme en el que és la carrera investigadora de tot el nostre personal, però no es dir potenciarem, veurem, etcètera. Tenim mesures concretes que van a partir de la mesura 532, que suposa recolzar plans concrets d'estabilització, garantir el reconeixement docent i curricular en les direccions de tesis, etcètera.

Més preguntes que ens han fet, els problemes que hi ha a l'àmbit dels departaments. Som conscients i així ens ho heu transmès a les distintes reunions que hem tingut amb els grups de treball, de totes les funcions i tasques que han assumit els departaments. Però això, nosaltres portem també mesures concretes per tal de baremar, de regular adequadament la càrrega de treball als departaments. Les nostres mesures estan encaminades, i així es poden veure al nostre programa concret, a reduir publicitats, agilitzar tasques, justificar d'una manera més eficient les diferents despeses que normalment carreguen els departaments i que suposa moltíssima feina.

Ens preguntava també una altra persona per l'accés a l'habitatge del nostre estudiantat. Ja ho he dit en la meua intervenció. Som molt conscients de les necessitats que hi ha i portem de la 318 a la 325 mesures encaminades a fer front a aquesta qüestió: una oficina d'assessorament, ajudes específiques en l'àmbit de l'habitatge, incrementar el nombre de places en noves residències i també en col·laboració públic-privada, etcètera. Els convida a que les vegem.

Ens parlaven igualment de com serà el canvi. Nosaltres no parlem de canvi, ja ho he dit abans, perquè és un concepte buit. Parlem de renovació i transformació que ha de veure amb simplificar la burocràcia, modernitzar la gestió, fer una digitalització útil i reforçar la participació real.

Connecte aquesta última qüestió amb la intervenció dels estudiants, tant el que ha de veure a l'àmbit de doctorat, nosaltres portem programes de mentorització i acompanyament per a tot el nostre personal PIF i també el que ha de veure amb l'última intervenció que es feia per a la reivindicació de la pròpia llengua. Ho he dit expressament en la meua intervenció que continuarem defensant la nostra llengua com hem fet sempre com universitat històrica, però no és una dita, és una qüestió que està arrelgada expressament al programa, de la mateixa manera que arrelguem mesures concretes per a incrementar la participació en tots els àmbits i de tots els col·lectius, de totes i tots vosaltres per a continuar fent més universitat. Moltes gràcies”.

Finalitzades totes les intervencions, la Sra. moderadora anuncia que es va a fer un recés de 10 minuts.

Passats els 10 minuts, la Sra. moderadora obri el segon torn d'intervencions i explica que en funció de les paraules demanades i del temps de què es disposa, el temps per a cada intervinent serà de tres minuts. L'ordre d'intervenció és l'ordre de l'entrega de credencials a la Mesa del Claustre. Diu que cridarà de dos en dos per a agilitzar el torn. Prega a cada intervinent que s'identifique.

En primer lloc, intervé el professor de la Facultat de Física Manel Perucho Pla, que diu el següent: “Soc investigador i director del Servei de Llengües i Política Lingüística. Abans de fer la pregunta, un comentari o sol·licitud a la candidata i als candidats. Ahir em vaig creuar amb un alumne, quan jo eixia de classe i ell entrava, arribava tard, una hora tard, estava a les 7:30 en l'estació de tren, el tren va eixir una hora tard i ell va arribar una hora tard. S'ha parlat de transport, s'ha parlat d'habitatge. Cal fer pressió des de totes les universitats valencianes, des del poder que té la Universitat de València, per revertir aquesta situació que és denigrant. Estem condicionant la capacitat d'estudi de la nostra gent i som una universitat pública i valenciana. Ens deguem a d'ells. Respecte a la política lingüística, ara mateix hi ha departament de la nostra Universitat que tenen problemes per cobrir la docència en valencià, perquè el personal que tenen no està acreditat o no té el coneixement suficient. Vull preguntar per la política lingüística que implementareu, és a dir, quina política lingüística? Ens ho creiem? O juguem a que ens ho creiem i no ens ho creiem? A què jugarem? Es que de vegades es fàcil dir implementació, farem, però és important que quede clar que si ens ho creiem, hem de prendre unes certes mesures que siguen acompanyades per ajudes i per mecanismes d'aprenentatge, que ja ho fem

per a cobrir aquestes necessitats, i si no ens ho creiem doncs diguem-ho obertament. Per exemple, també m'agradaria que la formació permanent en la Universitat es fera més en valencià, perquè ara mateix és majoritàriament en castellà i això és una cosa que és formació de la nostra gent. Hauria de poder-se fer, com a mínim, en un pla d'igualtat. I parlant també d'implantació en el territori, respecte a la llengua del territori, implantar màsters en Ontinyent o en Gandia que siguen estrictament en castellà no és demostrar un gran respecte. Aleshores, jo crec que això s'ha de treballar i es pot fer millor. M'agradaria saber quina és l'opinió dels candidats i de la candidata en aquesta línia. Crec que hi ha feina per fer per endavant. Moltes gràcies”.

A continuació, intervé la professora de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Anabel Forte Deltell, que manifesta el següent: “Pertany a la candidatura de Carles Padilla, a una UV amb Futur. S'ha parlat molt i està en tots els programes de posar les persones en el centre. És un eslògan fàcil, sobretot en període de campanya. Però posar les cures en el centre sona un poc menys habitual, encara que també pot ser un bon eslògan de campanya. Cal baixar al significat real. El difícil és entendre què significa posar les cures en el centre i aplicar-lo en conseqüència. Perquè quan repetim eficiència, productivitat o gestió basada en dades, correm el risc d'oblidar una cosa essencial, i us ho dic jo que soc estadística i porte molts anys treballant amb dades, i és que les dades no són neutrals. Si no s'arreglen amb criteris rigorosos, sense una visió estratègica darrere d'aquesta recollida de dades, en el millor dels casos acabaran reflectint la societat que tenim amb tots els seus ressons i totes les seues imperfeccions. I aquests ressons i imperfeccions quasi sempre deixen fora precisament a les persones més vulnerables. I encara que hi haja una estratègia o un pla, el problema és que, si només s'utilitzen per a fer els sistemes més eficients o més productius, la qual cosa ens quedarà fora són aquestes cures, el qualitatiu, la qual cosa difícilment cap en un indicador que només s'entendrà si es mira el context. I en una universitat com la nostra, això és clau. La universitat no és una fàbrica d'expedients, ni una cadena de muntatge de publicacions, és una comunitat. I la comunitat se sosté amb temps, amb confiança i amb espais per a escoltar. No podem permetre'ns el contrari. Hui cuidar dels altres, majors, xiquets o cuidar-se a una mateixa és quasi un acte revolucionari, i massa vegades el sistema el penalitza. Necessitem carreres estables i previsibles. No condicionades només per dèficits docents o pics puntuals. Necessitem flexibilitat real en torns i en presencialitat, mesures de corresponsabilitat per a atendre persones a càrrec i deixar d'usar la conciliació com a paraula parany que acaba carregant una altra vegada la cura sobre les dones. Necessitem una universitat que es prenga de debò la ciència i l'educació i la gestió i que ens incloga a totes. Una universitat en la qual importa el què investiguem, com ho fem i per a qui. Que la diversitat siga prioritat transversal, que acompanyem sense revictimitzar als qui pateixen assetjament sexual o laboral i que assumim que sense

cuidar a les persones i al món, res de la resta té sentit. Això es diu fàcil, però no tothom s'ho creu. Igual, quan toque decidir i assignar recursos, es veurà”.

Seguidament, pren la paraula la professora de la Facultat de Ciències Biològiques María del Mar Ferrer Suay, que diu el següent: “Soc professora adjudant doctora del Departament de Zoologia i també soc vicedegana de Qualitat i Innovació de la Facultat de Ciències Biològiques. Per això la meua pregunta, que és general per als quatre, va relacionada amb la qualitat. Com es fomentarà la corresponsabilitat del professorat i de les institucions per facilitar la implantació d’una cultura de la qualitat, evitant pervertir el sistema i que ens permeta anar més enllà de l’actual sistema d’assegurament intern de la qualitat? Moltes gràcies”.

Després pren la paraula la professora de la Facultat de Ciències Biològiques María Carmen Agustín Pavón, que expressa el següent: “Soc vicedegana de Relacions Internacionals de la Facultat de Ciències Biològiques i estic súper contenta de tindre tres companys que estime molt en les tres candidatures, o siga que jo només puc guanyar. Tenia una pregunta preparada, però m’han vingut altres. Internacionalització: la oficina de relacions internacionals funciona súper bé per a la mobilitat en graus, però ja quan anem a màsters i passem a doctorat i ja si parlem de recerca, l’oficina de relacions internacionals no té uns procediments als que ens pugam acollir, estem una miqueta a soles. Recerca: com anem a distribuir eixe finançament basal del que s’ha parlat, en base a quins criteris? A criteris que publiquen alt índex d'impacte o a quins altres criteris? Comunicació de la ciència: si mirem en una universitat com la Universitat del País Basc, que té 45.000 estudiants i 8.000 persones treballadores, que serà més o menys com la nostra, mirem l'organigrama de la Càtedra de Cultura Científica, n'hi ha 8 persones treballant, en la nostra a l'organigrama n'hi han dos. Com anem a fomentar la comunicació científica, la tenim que continuar fent nosaltres? Jo ja estic cremada. En quant a comunicació: per què continuem gastant l'anteriorment anomenada twitter, quan és un amplificador d'idees d'extrema dreta i feixistes que no s'alineen amb la nostra, els nostres valors, vale? Meravella. I finalment, què anem a fer amb la intel·ligència real? Perquè la intel·ligència artificial està molt bé, però jo sóc molt vella i a mi el que m'agrada és escriure amb el llapis i m'agrada que quan un estudiant meu em fa un examen, no confonga les bes i les uves, que un professor no confonga l'imperatiu amb l'infinitiu perquè jo sóc de lletres i això ho tenim que fomentar i només amb la intel·ligència artificial no podem. Gràcies”.

Tot seguit intervé la professora de la Facultat de Dret María Adela Serra Rodríguez, que diu el següent: “Soc professora de Dret Civil i, en primer lloc, volia felicitar als candidats i a la candidata per la iniciativa i l’esforç que suposa prendre una decisió como aquesta i dur-la a terme, i crec que en tots hi ha l’ànim de millorar la nostra Universitat. Dit això,

per aquell que no ho sàpiga, jo vaig ser síndica de Greuges d'aquesta Universitat des del 2019 al 2023, el que em va a permetre conèixer de primera mà alguns dels problemes y conflictes que es produeixen al si de la nostra comunitat universitària. Per això, m'ha cridat l'atenció, per necessari i més en els temps actuals, l'objectiu inclòs en el programa d'Ángeles Solanes relatiu a la cultura de la convivència i específicament a la creació d'una unitat de mediació i de benestar laboral i acadèmic. Perquè, des de la meua experiència, crec que pot contribuir a prevenir y a reduir els conflictes que es puguen donar a la Universitat i que, sense dubte, afecten al desenvolupament de totes les activitats que es duen a terme ací. Crec que aquesta unitat ha de venir necessàriament acompanyada d'una formació transversal en tots els col·lectius sobre resolució de conflictes i mediació. La qual cosa m'agradaria saber més sobre les propostes en aquesta línia. Gràcies a tots”.

A continuació, el professor de la Facultat de Dret Benjamín Sevilla Bernabéu manifesta el següent: “Soc professor de Dret Financer i Tributari de la Universitat de València. Voldria centrar la meua intervenció en una qüestió clau per al futur de la nostra Universitat, com és l'estabilització i la promoció dels professors ajudants doctors, així com l'ús adequat de la figura del professorat associat. La primera d'elles ja l'ha preguntat la meua companya Berta abans, però pel temps que tenen els candidats no han pogut entrar en ella en eixe primer torn obert de paraula, a excepció de la candidata Ángeles Solanes, que sí que ho ha fet. Al revisar els diferents programes, s'observen enfocaments diferents i en alguns casos la promoció apareix formulada de manera un poc general o poc concreta. En front a això, m'agradaria posar en valor el programa d'Ángeles Solanes que planteja de manera explícita l'estabilització del personal como una prioritat des del principi, incloent a més mesures concretes per a potenciar eixes noves places d'ajudant doctor a partir de les jubilacions d'associats, cosa que també fa Gandía. Ara bé, ací el distintiu d'Ángeles és que estableix que poden convertir-se en places de PPL o titular quan alguns dels membres, professors ajudants doctors, estigen ja acreditats a eixes places, mesures 383 i 384 del programa. A partir d'aquesta reflexió, m'agradaria plantejar algunes qüestions als altres tres candidats. Quines mesures específiques proposen per avançar en la promoció i estabilització del personal docent i investigador, més enllà de eixes formulacions generals? I, en segon lloc, quin model d'ús de la figura de professorat associat consideren adequat i quines actuacions plantegen per a evitar que continue assumint funcions que no li corresponen i continue sent un problema en algunes facultats com la de Dret a la que pertany. Res més. Moltes gràcies.”

Seguidament intervé el professor de la Facultat de Farmàcia i Ciències de l'Alimentació Yelko Rodríguez Carrasco, que diu el següent: “La meua pregunta va adreçada al candidat Gandía. El seu programa aposta per la ciència oberta, la transparència i una transferència entesa en un sentit ampli més enllà de patents i de contractes. En aquest sentit, la meua pregunta és: com es traduirà aquesta aposta en incentius concrets i finançament

específics per als grups d'investigació? I, en particular, quines mesures reals preveu implementar per garantir recursos estables tenint en compte que altres programes ja plantegen increments de finançament basal i la creació d'oficines especialitzades? Moltes gràcies.”

Posteriorment, intervé el professor de la Facultat de Ciències Socials Albert Moncusí Ferre, que diu el següent: “Soc membre de la candidatura de Juan Luis Gandía. Deixeu-me agrair per començar, com a claustral, aquest exercici de debat que estem fent avui i compartir en vosaltres l'orgull de formar part de la Universitat, per açò que estem fent avui ací totes i tots. En general, pot ser tal vegada amb alguna excepció, ha imperat el respecte pel treball de la dedicació de totes las persones al projecte que compartim i jo pense que a mi m'energulleix i pense que totes i tots podem estar contentes i contents d'això. Bé, les quatre candidatures ací presents sembla que estem d'acord en dues necessitats, simplificació de processos i participació. En una universitat cada cop més gran i complexa, moltes persones sentim que dediquem massa temps a tràmits repetitius i automatitzats. També tenim la impressió que es prenen decisions al marge de la comunitat universitària de la que formem part. El repte és com simplificar procediments sense aprofundir en la despersonalització i com promoure la participació posant en valor els processos i els òrgans que ja existeixen i evitant col·lapsar encara més a las persones amb nous requeriments de participació, i molts d'ells a més a més que arriben no per persones, sinó a través de mecanismes digitals, que és demostrar que és un repte. Posar en valor els òrgans que tenim, como aquest mateix al que estem avui, evitant caure en prendre decisions de forma atomitzada, a la carta, i sense atendre les demandes, fins i tot, quan es fan per escrit, és importantíssim. Cal incloure en l'equació, a més a més, la figura de Gerència, perquè s'ha parlat ací del model d'universitat i és important saber el paper d'aquesta figura, perquè segons el model que seguim, pot passar que decisions que s'han d'orientar per reglaments consensuats s'acaben decidint regular per circulars de Gerència, el qual ens pot portar a un model gerencial i és important que aquesta cosa no ha aparegut i valdria la pena que ho pensem. No diu res de la mala o bona intenció de qui està ocupant un càrrec de Gerència, però sí de la forma como fem les coses, perquè un reglament és debatut i consensuat en els òrgans i una circular de Gerència és una mesura ràpida per arribar a una decisió que molta gent desconeix com s'ha arribat a ella i no ha pogut discutir-la. Des de la candidatura de Juan Luis Gandía fariem dues preguntes, jo crec que no va a ser difícil que es contesten, però dues preguntes als companys i les companyes que es presenten al Rectorat per respondre ara o al llarg del temps que ens queda de campanya, que queda prou de temps. La primera seria: com valoren en el que s'ha fet en el darrer mandat en termes de participació de les decisions? I la segona: si les mesures de participació que incorporen els seus programes, que n'hi ha processos de consulta, rendició de comptes,

observatoris, etcètera, poden acabar generant més complexitat en la institució i requerir més temps de las persones i, en particular, sobretot de les treballadores i dels treballadors que treballem a la Universitat? I si no és el seu cas, com ho faran per a evitar que això passe, que ens trobem recarregats perquè la participació que a més a més he de dir que totes les persones són voluntarioses i apassionades del treball?. Aquest apassionament ens porte a novament el col·lapse a través de l'irònicament o paradoxalment a través de la participació. Moltes gràcies i bona sort a les companyes i companys de totes las candidatures y a totes y tots”.

Després, intervé la professora de la Facultat de Dret Estrella Del Valle Calzada, que comenta el següent: “Soc professora ajudant doctora d'aquesta Universitat i comence agraint aquest espai d'intervenció en el debat perquè crec que ens permet arregar en un espai comú perquè preocupacions de totes i de tots. Inici amb una breu reflexió que conduirà a la pregunta que jo em formule i la que també els formule a vostès en aquest espai. Bé, totes sabem que vivim temps de gran polarització, de deshumanització. Una situació que crec que ha d'interpel·lar a la universitat pública i a totes les persones que formem part d'ella. En aquest context, crec fermament que la Universitat no pot ser un mer espectador, ha de ser un motor de canvi. No n'hi ha prou amb incloure la igualtat, la diversitat com un epígraf burocràtic per a complir l'expedient. Crec que necessitem polítiques que transformen, no sols que administren i també que aquest és el moment d'exigir-les i de votar per elles. De la lectura que he fet de tots els programes electorals, crec que només el d'Ángeles Solanes fa aquest pas al capdavant. És valent perquè converteix els drets humans en l'eix transversal de tota la seua gestió i el fa a més des d'una mirada interseccional, que crec que és clau per a respondre a les discriminacions actuals. Tenim múltiples declaracions d'intencions. Ho ha comentat també una companya abans, promeses, llenguatge molt genèric en molts dels programes, però considere que la candidata Ángeles Solanes en aquest sentit ofereix respostes ambicioses, sí, però també minucioses, avaluable i exigibles. I en aquest sentit m'agradaria destacar dos punts que considere diferencials, i que afecten directament a alguns dels àmbits que incorpora la lluita dels feminismes. En primer lloc, que les seues mesures reflecteixen la seua fermesa contra la violència de gènere, revisant de manera integral protocols que bé sabem que segueixen sense aconseguir que la Universitat siga un espai aliè a les violències sexuals. I això ha de ser una prioritat molt més del que crec que està arregar aquest debat avui ací. I, en segon lloc, em referisc de manera específica a la mesura, per exemple, 952, en la qual aposta per una masculinitat igualitària, polítiques que també valoren la importància d'integrar als homes en els debats del feminisme. Aprofitant aquest espai vull retornar aquesta temàtica al debat que crec que no ha sigut prou contestada en aquest espai i preguntar als tres candidats en particular quines mesures proposen que no caiguen, per favor, en la indeterminació,

en la inflació protocol·lària sense garanties d'efectivitat i en l'absència d'interseccionalitat. Moltes gràcies”.

Per a finalitzar el torn, intervé l'estudiant de la Facultat de Geografia i Història José Javier Piquero Navalón, que diu el següent: “Soc estudiant del Grau en Història de l'Art, coordinador de l'Assemblea General de l'Estudiantat i representant claustral per la meua facultat. Pertany al sindicat SAÓ i des de la meua posició com a màxim representant dels estudiants de la Universitat de València, volia preguntar a les candidatures fins a quin punt la representació estudiantil serà i se sentirà partícip, d'una banda, de la participació i dinamització de l'estudiantat i, d'altra banda, ser partícip i sentir-se recompensat en la governança de la Universitat de València. Amb això, sincerament, molta sort a totes les candidatures i m'alegra veure una cosa, que és la defensa d'una universitat pública, forta, transparent i diversa. Moltes gràcies”.

Finalitzades les intervencions, la Sra. moderadora dona pas a la intervenció final dels candidats i de la candidata, recordant que disposen cadascú com a màxim de 10 minuts. El torn d'intervenció pot ser utilitzat per donar resposta a les preguntes que s'han presentat i per fer una cloenda.

Per tant, té la paraula el candidat Francisco José Ródenas Rigla. La seua intervenció és la següent:

“Vaig a començar responent a preguntes. Hi ha moltes qüestions que s'han plantejat. A nosaltres ens preocupa moltíssim la investigació. Com he vist que li preocupa a molta gent, volem saber com es distribuiran els fons d'investigació, però hi ha una qüestió fonamental i és que els investigadors necessiten temps per a investigar i com s'aconsegueix aquest temps, dotant-los de suport. I això implica la contractació de persones que estiguen en les facultats, en els centres d'investigació, que seran els gestors de projectes i que ajudaran a totes aquestes persones a poder realitzar una investigació de qualitat.

Hem parlat d'estabilització d'ajudants doctor i de personal associat. Tenir en compte que un punt fonamental en tot aquest procés són els barems. Hem de tornar a revisar els barems perquè l'orientació que estem donant és equivocada quan tenim ajudants doctor que superen els 50 anys. Els ajudants doctor, haurien de ser una altra figura, un altre tipus de persones i hem de plantejar-nos clarament com serà el seu futur, com farem que puguen promocionar adequadament i hem de ser flexibles en els processos. No podem tancar-los la porta constantment i, és més, hem de pensar en els que estan abans, els PIF, per exemple, la gent que estem formant els programes de doctorat, els que estan fent les beques FPU, FPI de la Generalitat o de la pròpia Universitat. Com els secundarem? I per a mi això és fonamental.

Estem parlant d'igualtat i no ha de ser una cosa retòrica, ha de ser una cosa real, totalment real. Hem d'implicar-nos totalment en una tolerància zero cap a qualsevol tipus de violències dins dels nostres campus. La Universitat per a mi ha de ser l'espai més segur que puguem. Hauria de ser un espai en el qual qualsevol persona se senta inclosa, on tothom se senta fora de perill i això no està passant, no està passant, ens agradarà més o menys, però no està passant. Tenim protocols, però aquests protocols i plans no s'estan complint, no tenim una dotació de recursos perquè aquests plans i protocols es complisquen i hem de fer-ho. Això és prioritari perquè hi ha gent que està patint en diferents espais, PTGAS, PDIs, estudiants, i això no ens ho podem permetre, ni ací ni en cap lloc, i menys encara en una administració pública.

Hi ha aspectes que a mi em preocupen molt també, com està caient la presencialitat a les aules, però hem de pensar que la societat ha canviat, la societat és distinta i, per tant, l'estudiantat necessita motivació per a venir a l'aula. No podem continuar fent el mateix, hem de canviar i aquesta Universitat necessita mirar cap al futur i fer que aquestes aules siguin atractives per als estudiants, siguin realment un espai en el qual vulguen estar, en el qual vulguen participar. I és possible que hagem de començar a pensar com són els títols que oferim i com estan connectats amb la realitat a la qual se suposa que estem donant resposta. I això implica repensar aquests títols, no des de quotes de poder, des de quants crèdits he de donar per al meu departament, sinó de quina és la necessitat que vull abordar. No ens posem a nosaltres en el centre, posem en el centre a aquells que han d'estar sempre, que són les persones a les quals servim, perquè al final nosaltres servim a la gent. No som ací per a una altra qüestió, sinó per a formar a bons professionals, per a millorar la societat des del punt de vista de la investigació i la transferència. I això és el que hem de fer.

El temps és fonamental. Jo crec que és el més valuós que tenim. Cada vegada, cada any que passa, ens adonem que aquest temps el valorem per damunt de qualsevol cosa i aquest temps li ho hem de donar a totes les persones que estan en l'àmbit universitari. Li ho hem de donar a l'estudiantat, però també al PDI i al PTGAS. Fa anys, jo recorde fa 30 anys parlar d'escoletes infantils i sempre ens han dit que no, sempre aquesta Universitat ha dit que no. Per què no ho hem posat en marxa? Per què no estem oferint serveis de suport al PDI, al PTGAS i als estudiants? I no oblidem, i s'ha dit ací també, que estan els majors. Hi ha gent que ja no tenim xiquets a casa, però tenim pares, mares i també necessitem temps per a ajudar-los. I també aquesta Universitat hauria de fer alguna cosa per a recolzar a aquestes persones.

Jo crec fermament en el compromís amb la llengua i el que necessitem és posar més recursos perquè això siga una realitat. No podem parlar de grups de valencià en màster

quan no dupliquem els grups i si no dupliquem els grups, no tindrem l'oportunitat de donar docència en valencià en els màsters. I això implica recursos, implica prioritats.

Bé, tot això i segur que m'he deixat preguntes per respondre, però estem oberts a qualsevol perquè pugem arribar qualsevol qüestió i estarem encantats de respondre.

Per a aquesta candidatura, i no és retòric, el centre són realment les persones, són les persones. I per a això, una de les qüestions fonamentals és la recuperació del temps robat i reconèixer la trajectòria completa dels persones.

Al PDI plantejem accions molt concretes i molt directes: el GREC desapareixerà. Les memòries d'investigació és generaran automàticament, i açò és una realitat que s'hauria d'haver posat en marxa fa anys. Cap nova eina informàtica, i d'açò també s'ha parlat en les qüestions, s'implantarà sense testar-la amb vosaltres. És contractaran gestors de projectes, ja ho he dit, que estaran en els centres. Però sobretot, és posarà en marxa un banc d'hores docents, el reconeixement integral de la vostra trajectòria al llarg de tota la carrera universitària, no només de l'últim curs. Això trenca amb la lògica anualista que ignora dècades de dedicació. La conciliació i la igualtat no és un ajust marginal, és una política estructural.

Al PTGAS: un passaport digital de competències que certifique la vostra formació i que és traduïda en una promoció real. Manuals de funcions per a cada lloc. Revisió de càrregues de treball. Perquè sou un dels pilars d'aquesta Universitat i mereixeu que la institució us ho reconega amb fets, no només amb paraules.

A l'estudiantat: dos milions d'euros anuals en beques d'emergència amb resolució en 48 hores. Formació obligatòria en IA des del primer curs. Aules espill interconnectades i més representació en el Consell de Govern i en el Claustre. Perquè la vostra veu no és pot pensar que és una decoració, ha de ser un poder real de decisió.

Descentralització i proximitat: un compromís amb tots els col·lectius: l'equip rectoral no estarà tancat al Rectorat. Establirem un sistema de rotació periòdic pels quatre campus amb oficines d'atenció directa. I reservaré, en el meu cas, una franja de la meua agenda per a parlar directament amb la gent, per a poder connectar directament amb els necessitats reals de tot el món.

Companyes i companys, sé que triar no és fàcil. Totes els persones que es presenten mereixen el major dels nostres respectes. Ningú és presenta a rector o a rectora per vanitat.

Però hi ha una pregunta que podeu fer-vos en consciència i que simplifica la decisió: voleu confiar el futur d'aquesta Universitat a les mateixes persones que han gestionat el seu present?

Tres de les quatre candidatures provenen de l'actual equip de govern o d'equips anteriors. Han tingut l'oportunitat de fer allò que ara prometen. I el resultat el teniu davant. No desqualifique a ningú: és una realitat. I sobre la realitat, no sobre promeses, s'ha de construir el futur.

Us demane valentia. La mateixa valentia que fa falta per a mirar de cara un futur incert i decidir que no volem travessar-lo amb els mateixes eines que ens han portat fins ací.

Us demane il·lusió, perquè la il·lusió és el principi per a canviar paradigmes. I una convicció que no negociaré, com he dit abans. Cada euro públic invertit en aquesta Universitat ha de generar un retorn directe en el benestar de la comunitat universitària i de la societat valenciana.

No us demane confiança cega. us demane una oportunitat verificable. Si no complim, vosaltres tindreu els dades per a fer-nos fora. Eixa és la diferència. Moltes gràcies. Avancem junts!”.

Finalitzada la intervenció, la Sra. moderadora dona la paraula al candidat Carlos Cecilio Padilla Carmona que explica el següent:

“Estem en el Claustre de la Universitat de València i s'ha pronunciat moltes vegades la paraula responsabilitat. Responsabilitat és la capacitat de respondre i hem vist, jo crec que amb sorpresa, que moltes de les preguntes que s'han preguntat així a les altres 3 candidatures han quedat sense resposta. Espere que ara es responga alguna més. S'han fet preguntes molt concretes sobre edificis, sobre facultats, sobre infraestructures, sobre pressupostos, sobre finançament, i no s'ha contestat a cap d'elles, cap dels tres candidats. S'ha parlat de que no hi havia temps, s'ha parlat de prioritzar necessitats, però sembla que això no és una prioritat, parlar de finançament, parlar d'infraestructures, parlar d'assignació, d'espais i de concessió o creació de noves facultats. Jo sí que vaig a intentar respondre, i si després no me queda temps a l'al·legat final, pues no m'he queda temps, no passa res. Jo he vingut ací a donar la cara i a respondre a les preguntes i a les inquietuds de la comunitat universitària.

Crec que del primer torn d'intervencions, entre altres persones, m'ha faltat contestar al director de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria, Rafael Magdalena, i el company Joan Sanchis, quan han parlat d'intel·ligència artificial i de què pensem fer a aquest respecte? Bé, igual que no hem parlat, o cap candidat ni la candidata ha parlat de l'altre si que hem dedicat molts minuts a parlar d'intel·ligència artificial i jo crec que la companya Carmen Agustín ho ha respost amb absoluta claredat. És un una qüestió de formació des de l'avaluació, des del consens, haurem de repensar, òbviament, l'educació, la investigació,

la gestió però el nostre debat hui no s'ha de centrar en la intel·ligència artificial, tindrem temps i llocs per a parlar d'això.

Respecte a les últimes intervencions, Manel Perucho, director del servei, Manel ha patit igual que jo tots els esforços que hem volgut fer per incrementar un pla de multilingüisme i la contestació i el rebuig que hem tingut de determinats centres cap a aquest pla. Òbviament, va en el nostre programa i vindrà recolzat amb recursos suficients i òbviament a Ontinyent, com a mínim, el Màster de Formació de Professorat, perdó el de Psicologia, tindrà un grup en valencià.

Anabel Forte, serà una gran secretària general, María Elena Olmos i totes les companyes i companyes de la Secretaria General, de l'Assessoria Jurídica i de la Unitat d'Igualtat i Diversitats estaran contentes i orgulloses amb tu.

Mar ha parlat de qualitat, de simplificació. Sí, hem fet reunions amb la Unitat de Qualitat, hem de garantir aquest assegurament de la qualitat, però també hem fet reunions amb la direcció de l'AVAP. Ens hem reunit dues vegades ja, una abans de l'estiu i una altra després, per a parlar d'aquests temes i per a veure com es poden simplificar.

Mari Carmen ha dit que l'oficina de relacions internacionals va molt bé a nivell de grau. Òbviament, és la nostra, perdó ja no estic allí, és la missió que tenen els companys i companyes. Això i els projectes europeus erasmus, no els projectes horitzó. Cal crear una unitat de projectes internacionals.

Adela Serra, anterior síndica de Greuges, ha parlat i ha felicitat la creació d'una unitat de mediació. Bé, molt bé. Si aquesta unitat de mediació treballa conjuntament amb la Sindicatura de Greuges, encantats de la vida, perquè quant més persones estiguen treballant allí millor, però ja tenim una Sindicatura de Greuges.

Benjamín ha reprès les paraules de Berta, que la tenia ací apuntada, quan hem parlat de l'estabilització dels ajudants i ajudantes doctors. Crec que ací està el vicerector actual de PDI, i la gent i els companys i companyes que estan en Comissió de Professorat i en el Consell de Govern, en Mesa Negociadora, en els diferents òrgans, han de saber, si no ho tenen clar, la resta de companys i companyes que esteu ací, que la Universitat es deixa la pell per estabilitzar aquestes figures, és a dir, no entenc sincerament que ara s'estiga qüestionant la política de promoció que s'està fent, en concret d'aquestes figures. Si jo estiguera en aquest Vicerectorat o treballara en el Servei de PDI estaria molt trist hui, immensament trist.

Yelko, de Fàrmacia, ha parlat de ciència oberta i ha dit que Gandía té un programa molt xulo, pues bé, és molt xulo. Els programes estan molt bé tots, entre tots segur que ho farem, bé he d'acabar.

He de acabar, no vull acabar sense parlar de la qüestió palestina. La qüestió palestina no és només un genocidi, que ja seria suficientment greu com per a tindre cabuda ací hui. És una amenaça clara contra el sistema social que tenim en aquests moments, contra la societat basada en la llei internacional i en els drets humans. Per tant, la qüestió palestina no és només un problema humanitari, que és un problema humanitari molt gran, sinó que és un problema que ens afecta a tots com a societat.

Vull agrair al meu pare que es va lliurar, no, no va ser afusellat com la majoria dels seus companys al camp de concentració de Portaceli, va sobreviure, però estaria molt content de vore'm així.

Moltíssimes gràcies a totes i a tots, a tot el personal de la Facultat de Medicina, especialment a la seua degana, per acollir-nos, al personal tècnic del TAU i de UVcomunicació. Voteu amb el cor. Voteu Carles Padilla i el seu equip. En llatí és molt senzill *Omnia vincit Amor*. Moltíssimes gràcies a totes i a tots”.

Tot seguit, la Sra. moderadora dona la paraula al candidat Juan Luis Gandía Cabedo. La seua intervenció és la següent:

“Abans d’iniciar la meua intervenció final, volia tractar quatre qüestions que crec que no he tingut temps per a explicar anteriorment.

La primera és que la té a veure amb la conciliació i la cura en les persones. En el nostre propi programa s’inclouen mesures concretes per a impulsar, per a promoure, per a facilitar que des dels departaments es pugui arribar a un POD que, veritablement, tinga en compte les circumstàncies de la conciliació familiar i personal de les persones, perquè sense eixa conciliació serà molt difícil que pugem aconseguir la nostra funció de cara als nostres propis estudiants.

També qüestions que tenen a veure amb la igualtat. El que volem desenvolupar completament és l’actual Pla d’Igualtat i incorporar mesures que estaven i ja no estan com, per exemple, l’existència d’un psicòleg per a la Unitat d’Igualtat, precisament per a cobrir els temes d’assetjament sexual.

Respecte a l’habitatge, també incorporem mesures en el programa que tenen a veure en aconseguir que els estudiants tinguin millors recursos i millors possibilitats per a poder tindre, amb col·laboració amb les administracions públiques i amb les empreses privades, millors opcions d’habitatge.

I respecte a la Delegació d’Estudiants, que Gloria ha intervingut anteriorment, en el programa incorporem que el que hem de fer és establir un mecanisme de relació, de dinamització en la governança de la Universitat que afecte directament a l’Assemblea

General d'Estudiants i també en relació a l'impuls d'eixa figura, la seua relació amb el delegat d'Estudiants i, al mateix temps, com això es vertebra dintre de la relació que s'ha de tindre en un equip de direcció.

Vull demanar també disculpes perquè són molts els temes que s'han plantejat i les preguntes que s'han fet en aquest Claustre, a les quals és impossible donar resposta en el temps que tinc en aquest moment.

Per això, he pres bona nota de totes elles i totes seran contestades en l'apartat de participació de la web de la candidatura i, per suposat, una bona part seran preses en consideració per a millorar el nostre programa que és obert i té clar l'objectiu d'arreglar i servir a totes les sensibilitats existents a la nostra Universitat.

I passe ara a les meues reflexions.

M'agrada pensar que totes les persones que formem part de la Universitat de València l'apreciem, que pensem que és un gran projecte i que la major part de nosaltres compartim la passió pel descobriment i la difusió del coneixement com a motor que mou i millora la nostra societat.

Però aquesta passió topa actualment amb obstacles i tres d'ells em preocupen especialment:

La presa de decisions unilaterals, sense que en fem part totes i tots i sense transparència. La Universitat sempre ha tingut espais per a compartir idees, per a discutir-les i per a prendre decisions. Cal recuperar-los, potenciar-los i, on no n'hi haja, n'hem de crear.

Els tràmits complexes i repetitius que ens incomoden i que ens desvien de la nostra dedicació principal a la generació de coneixement, a la docència i a la transferència.

El perill que l'empenta individual o fins i tot els interessos particulars i el personalisme passen per sobre del treball en equip i la responsabilitat col·lectiva, quan és aquest el veritable camí per a fer Universitat.

Ha arribat l'hora de superar aquests obstacles.

És el moment d'un canvi per a posar la governança al cor de la Universitat i aconseguir que la tecnologia estiga al servei de les persones i de les seues trajectòries vitals i professionals.

Un canvi per a reconèixer que la grandesa de la nostra Universitat radica en el treball que fem conjuntament cada dia, en equip.

Per això la candidatura que encapçale com a rector es compromet a treballar:

Per una ferma defensa de la universitat pública. Perquè és un fet la deslegitimació sociocultural que estem patint els serveis públics i la creixent competència d'una oferta

de títols on-line moltes vegades mancada de rigor. La reivindicació del caràcter públic de la nostra Universitat és un deure institucional.

Perquè l'estudiantat siga realment l'element central de la nostra docència. És moment de prestar l'atenció requerida a la qualitat dels processos d'ensenyament-aprenentatge i al desplegament de mesures per acompanyar a l'estudiantat. És una tasca ineludible i inajornable.

Per la proximitat, la confiança i la sensibilitat amb les persones i les seues trajectòries vitals i professionals. Una universitat pública ha de ser sempre un projecte col·lectiu que tinga cura de les persones, fer acolliment de les que s'hi van incorporant i generar experiències compartides satisfactòries. Els òrgans de direcció han d'estar permanentment oberts a l'escolta i acompanyar a totes i tots en el seu recorregut acadèmic, professional i vital.

Per la transparència, el rigor i la responsabilitat en la gestió pública. L'autonomia universitària implica una responsabilitat social que ha d'exercir-se mitjançant la transparència, l'avaluació i la rendició de comptes, assumides amb el compromís d'anar més enllà dels estàndards habituals. Aquesta responsabilitat ha d'orientar una gestió dels recursos públics basada en el rigor, l'eficàcia i l'eficiència, enteses com l'ús justificat i responsable dels recursos, la prioritització adequada de la despesa i la garantia de sostenibilitat econòmica i suficiència financera, reforçant així la confiança de la comunitat universitària i de la societat.

Per una administració i tecnologia al servei de les persones. Resulta imprescindible un canvi de paradigma i mentalitat, per a què les plataformes i processos digitals estiguen al servei de les persones, que minoren el temps dedicat a tràmits i permeten que cada persona pugua centrar-se en la seua tasca essencial.

Per una governança fonamentada en la participació més àmplia possible. La governança no es pot interpretar com a sinònim de govern, ja que no cal entendre-la com l'exercici del poder. La governança és el centre d'un projecte sorgit des de la convicció que la pluralitat de veus enriqueix la capacitat de prendre decisions més encertades per a totes i tots.

Per la igualtat, la diversitat, la inclusió i l'equitat social. La igualtat d'oportunitats, la lluita contra la desigualtat i la preservació de la diversitat com a riquesa social són elements característics i diferencials d'una universitat pública. Cal aplicar-les en la pròpia institució i, a la vegada, promoure-les envers la resta de la societat.

Per una sostenibilitat econòmica, social i ambiental i un ferm compromís amb el territori. La sostenibilitat constitueix en el món actual un deure i una política indefugible, que ha d'impregnar totes les funcions i serveis, totes les activitats universitàries.

Per la llibertat, l'autonomia i la integritat acadèmica. El pensament crític i la creativitat estan al nucli de la llibertat com a valor, i del seu exercici. Acompanyar-la d'una capacitat de prendre decisions amb responsabilitat i d'una aplicació de criteris ètics robustos que serà fonamental perquè la universitat faça el paper que li escau, com a servei públic que som.

Per la comunicació, la ciència oberta i el vincle amb la societat. En el seu oríge, les universitats van sorgir com organitzacions en què una col·lectivitat creava, transmetia i difonia el saber a la societat. En l'actualitat, cal un canvi multidireccional, per tal que la ciència siga una creació oberta i la seua comunicació constituísca una ferramenta essencial del procés interactiu.

El proper 3 de març la nostra comunitat ha de triar qui pot governar millor aquesta institució durant els propers 6 anys.

Les persones que formem aquesta candidatura posem al servei de tota la comunitat universitària la nostra experiència contrastada, la nostra il·lusió, esperit crític, rigor, creativitat, idees i esforç i, molt especialment, el compromís d'un treball en equip generós i solidari per a millorar, des de la responsabilitat, la nostra benvolguda Universitat de València.

És de justícia reconèixer que durant molts anys han sigut moltes les persones que han treballat per a fer una universitat pública, de qualitat i al servei de la societat a la qual ens deguem com a servei públic.

Ara és el moment d'afegir un nou impuls a aquesta transformació col·lectiva, per a la qual cosa no sols demanem el vot en aquestes eleccions al Rectorat, sinó la col·laboració de tota la comunitat universitària per portar endavant aquest projecte.

El canvi no és un concepte buit, és una actitud necessària i responsable per a afrontar amb decisió la universitat que volem, la universitat que mereixem.

Per això, amb vosaltres, es pot canviar. Moltes gràcies”.

Finalment, la Sra. moderadora dona la paraula a la candidata Ángeles Solanes Corella. La seua intervenció és la següent:

“Moltes gràcies per les aportacions de les i els claustrals que han realitzat al llarg d'aquesta extensa i intensa sessió. Ratifique, com he dit abans, que contestarem a totes les qüestions que s'han plantejat a través de la web, on vos convida a seguir participant i també a les visites al centre.

Molt ràpidament, per contestar algunes qüestions i remetre-vos al programa on està tot expressament especificat, perquè nosaltres sí aterrem en mesures.

Respecte a la participació estudiantil, per suposat, sí prioritària, sou el centre de la Universitat. Mesures 285 i següents.

Respecte a la mobilitat, per suposat de Burjassot-Paterna i Parc Científic de la Universitat de València, però també del nostre Campus d'Ontinyent. Continuarem reivindicant-la. Mesures 279, 638, 802 i següents.

I per cert, s'ha anomenat abans les despeses que suposa veterinària. Per a nosaltres és un compromís ferm. Els estudis de veterinària estan compromesos per les institucions públiques, per la Generalitat, i aquesta candidatura la portarà endavant recolzant el Campus d'Ontinyent.

Respecte a la formació permanent en valencià, vaig a incrementar els grups en valencià. Continuem portant-ho a mesures com la mesura 701.

I molt més, que no puc detindrem ara, perquè sinó em quedaria sense temps. Per favor, mireu el programa i contestarem totes les vostres respostes.

Nosaltres volem ser proactius, volem encarar l'evolució tecnològica, política i social des d'una visió de transformació, no parlar de canvi per canvi, no necessàriament eixos reptes van a produir-se dia a dia.

Els diferents programes que s'han presentat, si ho mireu, tenen propostes molt, molt coincidents i tenen un diagnòstic molt paregut, però només el nostre aterra en mesures concretes.

La candidatura que presente, no ara per manca de temps, que hem fet el que hem pogut en el temps que teníem, la candidatura, el programa que hem presentat és un programa detallat. És un programa sòlid, que no tot, no tot depèn de pressuposts, com es deia abans, com ho pressupostarem. Moltes són opcions polítiques de política universitària de veres. 1146 mesures reals.

El programa que presentem no parla d'estudiar, d'analitzar, d'explorar respostes com fan altres, tracta de fer la realitat, de fer més Universitat. Però això és el nostre lema. És un programa de govern rigorós i treballat amb vosaltres, amb tota la comunitat universitària, perquè vos necessitem per a fer eixe programa, per a començar a treballar des del primer dia.

Aquesta és la proposta que li faig a la comunitat universitària, que fem com equip, fer més Universitat des del primer dia i d'una manera renovada, amb una major participació en la presa de decisions. Una participació que revolucionarà la manera de dissenyar les infraestructures i de decidir amb pressupostos participatius, seriosos i rigorosos.

Lluny d'artificis dialèctics propose acció. La nostra Universitat i la nostra societat necessita ser sempre escoltada en la presa de decisions i no tornar a fórmules que ja

estan esgotades. Fórmules esgotades perquè la societat ja ha canviat. Per això no és temps de parlar de canvis sense concreció, sinó de renovació i transformació responsable. No és temps de discursos buits, sinó d'acció i d'accions concretes. No és temps de fer el canvi pel canvi, no vaja a ser que ens passe com a l'obra de Lampedusa, canviar-ho tot per a que res canvie, per a que tot seguisca igual.

No es pot vindre ara amb banderes de canvi i quan es van tindre responsabilitats no haver canviat res. Això ja ho hem vist. Vindre ara a proposar tecnologia al servei de les persones i quan s'estava al front de l'àrea TIC, no avançar en una administració que fora digital i àgil. O estar al front d'un àrea d'infraestructures en el passat, impulsant beneficis que van nàixer menuts i sense prou aules ni despatxos, i amb una climatització molt diferent.

Eixa no és la millor manera de presentar-se com a garantia de gestió. El canvi del canvi és mirar el passat sense recordar algunes xifres, no aplicar el pla prunianual de finançament acordat a 2010-2017 va suposar un infrafinançament d'entre 50 i 80 milions d'euros anuals de 2012 a 2018 per a la Universitat de València, i en 2015 en un nou govern podria haver-se aplicat eixe model, però no es va intentar i es va reduir el pressupost universitari en vora 40 milions entre 2017 respecte a 2009. Ací deixarem d'ingressar 325 milions d'euros al pressupost universitari entre 2014 i 2018. Aquesta és la gestió del passat. Jo no formava part d'eixe equip rectoral.

Ara, entre 2018 i 2026 hem incrementat en 161,4 milions d'euros el pressupost de la Universitat. Companyes i companys, que consta que això són dades públiques. Jo no vinc a defensar la gestió actual. S'ha dit de mi que soc continuïtat, s'han dit de mi moltes desqualificacions personals, se m'han atribuït, fins i tot, responsabilitats que no són meues, però d'això, de tot això, en sabeu molt vosaltres també. Estem acostumats i acostumades, però continuarem lluitant per la igualtat real i la diversitat amb un vicerectorat específic.

La realitat és que tots els candidats, jo també, tenim una trajectòria de gestió universitària. Seria molt imprudent presentar-se a rector i a rectora sense tindre una visió i un coneixement de la Universitat. No sols els que ens presentem com a candidats perquè no és una qüestió personalista, per descomptat els equips que ens acompanyen.

Jo vull ser propositiva, perquè com a Universitat pública no hauríem de jugar a reproduir les confrontacions pitjors de la política actual, que el que genera és polarització i és afectació institucional. Aquestes eleccions han de ser un debat sincer i realista sobre el que necessitem com a Universitat, per encarar-la juntes i junts.

No es pot caure en el cinisme d'impulsar candidatures que critiquen la gestió després de 5, 8 o 16 anys en un càrrec i ara dir que són el canvi. La responsabilitat es mostra no sols

en el treball realitzat, que també, sinó en el compromís amb els governs dels quals s'ha format part. Responsabilitat és compromís, l'experiència i lleialtat institucionals. Eixa és la meua manera de ser. Eixa és la meua manera d'actuar, els que em conegueu al llarg dels anys, sabeu que és així, ho sabeu, per això promet, amb el meu equip, una transformació responsable, que és compromesa i molt lleial amb les persones i amb la institució. Nosaltres no parlem de capital humà, parlem de persones.

Transformació responsable és autocrítica des de la integritat amb els valors institucionals i una gestió eficaç però responsable amb les treballadores, els treballadors, les estudiantes i els estudiants. Transformació responsable per a una gestió responsable, la candidatura que presente no cometrà errors com desplegar l'UXXI sense consultar a les persones universitàries. Hi haurà més Universitat, sempre en decisions consensuades.

Perquè la Universitat la conformem persones que tenim necessitats, que estem més enllà de la necessitat institucional i per això la meua proposta. En la meua candidatura portem un Vicerectorat de salut i benestar de la comunitat universitària i per això, com a proposta constructiva, vull plantejar-vos un conjunt de mesures que breument sintetitzen el que serà l'aplicació immediata el dia següent de les eleccions en 2026.

Mesures com una convocatòria de beques i menjador i cafeteria per al proper curs. L'oficina d'allotjament universitari. El proper curs estarà actiu el portal ParticipaUV, que ens permetrà participar a tots. Inici immediat de les negociacions per a la reducció de la jornada laboral de 35 hores, mantenint el salari actual, per a començar en gener de 2027. Escoltar de veritat i amb participació real per fer un pla immediat i assistència i acció, que supere els problemes d'implantació d'UXXI acadèmic, simplificació de processos i informes de qualitat per eliminar duplicitats i tràmits que no aporten valor. Modificació de la gestió de borses de treball per reduir la rotació del personal, incrementar l'especialització i agilitzar la incorporació. Crear l'oficina d'acció i càrrega acadèmica per atendre estabilització i promoció del professorat àgil. Revisar els models de distribució de les càrregues dels centres, dels departaments, dels instituts d'investigació, per aconseguir que tots aquests centres tinguen una autonomia financera. Retornar als grups d'investigació una part dels costos indirectes per despeses ordinàries que se'ls apliquen i establir targetes de crèdit institucional per als IP, que com jo ho hem patit molt, de projectes per agilitzar la tramitació de despeses.

Companys i companyes. Aquestes són mesures d'acció immediata, però n'hi han moltes altres, molt detallades al programa, que posarem en funcionament si comptem amb la vostra confiança.

Mesures realistes i propostes possibles, gestió avançada i no demagògia perquè tota la comunitat universitària sabem el que podem fer per a millorar cada dia juntes i junts per avançar i transformar la Universitat des d'un profund orgull d'Universitat de València.

Entre totes i tots ho farem possible. Per això vos demane el vostre vot per a que continuem fent més Universitat. Gràcies.

La Sra. moderadora aprofita, finalitzades totes les intervencions, ràpidament per agrair a tots els candidats i a la candidata i a tots els que han intervingut en la sessió, que encara que era la primera vegada que actuava de moderadora, li han fet la tasca molt, molt fàcil. Per tant, ho agraeix i seguidament dona la paraula a la Sra. rectora per tancar la sessió.

La Sra. rectora diu que les seues paraules després d'aquest Claustre tant important també, però tant necessari per a un debat, pensa que constructiu, són d'agraïment a totes i a tots per la seua presència, als que han participat per la seua participació i a tots els equips, candidats i candidata, per la seua decisió de liderar una Universitat com la nostra, de la qual ella se sent molt orgullosa pel treball ben fet durant aquests anys. Moltes gràcies”.

I, com que no hi ha més assumptes a tractar, es clou la sessió, a les 14 hores i 3 minuts, del contingut de la qual, María Elena Olmos Ortega com a secretària general, dona fe i amb el vistiplau de la presidenta de la sessió, María Vicenta Mestre Escrivá, estenc aquesta acta.

Aquesta acta ha estat aprovada en el Claustre d'1 de juliol de 2026, de la qual done fe com a secretària general amb el vistiplau del Sr. rector.

Vist i plau,

El rector
Juan Luis Gandía Cabedo

La secretària general
María José Aradilla Marqués